

SAYI 76 - YIL 14

İRŞAD DERGİSİ

“ŞEB-İ ARUS ÖZEL SAYISI”

DÖRT AYLIK TASAVVUF DERGİSİ 2024/3

İÇİNDEKİLER

- 01** Mustafa Özbağ Efendi'den Güldeste/ Lamia SEZGİ
- 07** Horasani Tören/ Leyla Tuba TOPTAŞ
- 23** Münacaat/ Melek BÖLÜKBAŞI
- 24** Güneş'in Yükseldiği Yer: Horasan/ Emine ÖZTAŞ
- 26** Mağarada Bir Veli, Bir De Fukara/ Hüsnanur TÜRE
- 28** Andolsun, Biz Ademoğullarını Şan ve Şeref Bakımından En Üstün Kıldık/ Büşra AY (İsra Suresi, 17-70)
- 30** Hiç Güzel Olmasaydı Ölür Müydü Peygamber (S.A.V.)/ Aynur ŞEKEROĞLU
- 32** O'na, En Sevgiliye Özlem/ Yeliz ÇELİK
- 34** Hasret/ Elif ASLAN
- 35** Yeniden Doğuş/ Derya BAŞDAĞ
- 36** Abdurrahman Bin Afv/ Beyza ASLAN
- 38** Küsen İnsan Psikolojisi/ Psk. Dnş. Nigara ÖZAK
- 40** Eşler Arasındaki Kavgalar Çocukları Nasıl Etkiler/
Psk Dnş. Hümeyra Sevinç Yıldız
- 42** Ey İman Edenler! Allah'a Karşı Gelmekten Sakının, Özü Sözü Doğru Samimi ve Dürüst İnsanlarla Beraber Olun!/ Gülşah Halis
- 43** Güz'ün Nefesi/ İlgin CENGİZ
- 44** Sözcükler Bir Dünya/ Betül YÜCETAŞ
- 45** Minik Eller İş Başında/ Ayşegül Süküt
- 46** Popüler Kölelik/ Psk. Dnş. Nigara ÖZAK
- 47** Günlük Vird

YAZI İŞERİ

GÜLAY CİNDORUK
HATİCE TÜRK
EMİNE NUR ÖZCAN

EDİTÖRLER

GÖZDE GÜVEN ASLAN
GÜLAY CİNDORUK
HATİCE TÜRK

GRAFİK TASARIM

AYŞE BETÜL ŞAHİN
BEHİYE KOCA
HATİCE KÜBRA ŞENER
MERVE KÖSE
MUSTAFA ŞİŞMANOĞLU

İLETİŞİM

✉ irsadder@gmail.com
🌐 irsaddergisi.com
📧 irsaddergisi

Mustafa Özbağ Efendiden Güldeste

Anadolu'nun bağında yaşamış, yeşermiş, büyümüş, büyük çınar haline gelmiş; Anadolu'dan bütün dünyaya nefesi, ışığı, aşkı, muhabbeti gitmiş olan hazretler, Mevlâna gibi, Hacı Bektaş Veli gibi, Yunus Emre gibi büyük zatları bize unutturmuş. Bize bunları hatırlatmak ve unutturmamak için biz de Hacı Bektaş Veli deyince böyle bir titreme halini alıyoruz. O bizim pirimizdir, hepimizin piri olur. O diyor ki "72 buçuk milletle barış değilsen kemale ermedin." O zaman bu müthiş bir yaklaşım yani Hazreti Mevlâna Celaleddin Rumî Hazretlerine atfedilen "Ne olursan ol, gel." sözünün ayrı bir versiyonu oluyor. O zaman biz 72 buçuk milletle barışık olacağız, toleranslı olacağız, onlara hürmet ve hizmet edeceğiz. O yüzden hazret Mevlâna'yı, bir insan diyelim biz yine onlara, eleştirirler, küfrüne fetva verirler. Yunus Emre'yi tanımaz, bir şiirini okumamıştır, bir nefesini tanımaz, onun küfrüne fetva vermiştir. Balım Sultan gibi, düşünebiliyor musunuz, Balkanlara gittiğinizde Sarı Saltuk gibi tanımayan kimseler küfürlerine fetva verirler. Ne acı bir şey, bizim ülkemizin dini yapısı da bunlara teslim olur. Birisi de kalkıp "Dur kardeşim, siz ne diyorsunuz?" demez. Bu ülkenin değerleridir, Hacı Bektaş Veli, bu toprakların değeridir, Hazreti Mevlâna Celaleddin Rumî bu toprakların değeridir, Yunus Emre bu toprakların değeridir, Sarı Saltuk, Balım Sultan bu toprakların değeridir. Bütün Allah diyen, Resul diyen, vatan diyen, millet diyen herkes bu toprakların değeridir.

Sen kimsin, sen ne oluyorsun, sen nereden geldin de bu insanların küfrüne fetva verdin? Senin İslam terbiyen yok, sende İslam terbiyesi olsaydı, “La İlahe İllallah, Muhammedün Resulullah” diyen bir kimseye küfürle itham etmezdin. Küfür itham ettiğinde sen kendinin kâfir olacağını bilirdin. Ama bizde öyle bir şey yok; ondan isen sen müminsin, ondan değilsen kâfirsin. Böyle bir anlayış var, Allah muhafaza eylesin. Bir Müslümanın, bir sufinin hedefi önce kendisini değiştirmek ve dönüştürmek, sonra etrafını değiştirmek ve dönüştürmek, sonra yaşadığı toprakları değiştirmek ve dönüştürmek, sonra da bütün insanlık âlemini değiştirmek ve dönüştürmekle mükelleftir. Nasıl Hz. Mevlâna 750 yıldan beri nefes tükenmediyse, nasıl Hacı Bektaş Veli Hazretlerinin 750 yıldan beri nefesi tükenmediyse, nasıl Yunus Emre'nin nefesi 750 yıldan beri, Hacı Bektaş Veli'nin, Yunus Emre'nin, Balım Sultan'ın, Sarı Saltuk'un nefesleri 750 yıldır, 800 yıldır hiç tükenmediyse onların bağlı bulunduğu, nefes aldığı yer Allah aşkıdır. Onlar Allah aşkına bezenmiş, Allah'ın boyasıyla boyanmış ve Allah'ın boyasıyla boyandıkları için o kutlu nuru, o kutlu feyzi almışlar ve üzerinden 750 yıl, 800 yıl, 1000 yıl geçmesine rağmen nefesleri tükenmemiş. Çünkü ilahi kelamda Cenabıhak müminleri tarif ederken, “O müminler ki Allah'ı şedit bir sevgi, yüksek bir sevgi ile severler.” buyurur. O zaman müminin en yüksek, en âli derecede sevdiği Allah'tır. Mümin, Allah'ı sevmenin önüne hiçbir şeyi koymaz, ne sizin şeyhinizi ne sizin pirinizi geçmez. Önce Allah sevilir ve Allah sevilirken en yüksek derecede sevilir. Onun önüne geçecek olan hiçbir sevgi yoktur. Allah'ı sevdikleri gibi bir çit altı Hazreti Peygamberi severler, bir çit altı da işte büyük zatları severler. Sufiler onları da severler, eşlerini de severler, çocuklarını da severler, akrabalarını da severler, komşularını da severler, ülkelerini de severler, ülkelerinde yaşayan insanları da severler, insanlığı da severler. Sufiler bunları derin bir sevgiyle severler. Sufiler; taşı, toprağı, otu da severler, hayvanları da severler. Sufiler varlığı tamamıyla severler. Çünkü varlık, aşkın tecelliyatıdır, sevginin tecelliyatıdır. Sufiler severler, sevdikçe severler, sevdikçe severler, sevdikçe kemale ererler. Sevdikçe olgunlaşır, sevdikçe insan olmanın hususiyetlerine varırlar. Ancak seven insan, insan olur; insan sevmiyorsa, sevmiyorsa haşa , Hazreti Mevlâna'nın sözü öyledir: “Aşktan nasibi olmayanın eşekten farkı yoktur.” der. Bana bu okuduğumda ilk önce ağır geldi ama sonradan baktım ki, dedim ki: Ya koca pir! Gerçekten, dedim, ya sen edeple söylemişsin, bu daha ağır söylenecek bir sözmüş. Sebep, çünkü insanı insan eden, insanı kemâlâta erdiren sevgidir. Bir kimsenin sevgisi yoksa gerçekten onun taştan farkı yoktur. O yüzden seven bir insandan korkmayın, âşık bir insandan korkmayın. Hatta seveni sevin, seveni sevin. Ne dedi Allah Resulü sallallahu aleyhi ve sellem Hazretleri? Davut'tan söyledi, dedi ki: “Ya Rabbi; seni seveni, seni sevdireni, senin sevgini, seni seveni ve sevdireni bana sevdire.” Başka bir rivayette de ne dedi?

“Bana çölde susuz kalmış bir kimseye soğuk şerbeti sevgili kıldığın gibi, bana da sevgili kıl.” dedi. . Demek ki bütün âlem, bütün varlık sevgiyle yaratılmıştır, sevgisiz değil. Etrafınızda sevgisiz insanlar varsa onlara sevgi aşılalım, bıkmayın, usanmayın. Onlara sevgi aşılalım; sebep, eğer o sevmeyi öğrenmezse, kötülüğünü, zehrini yine bize akıtacak, kötülüğünü, zehrini gene etrafına akıtacak. Biz sufiler fedakâr olalım, etrafımızda sevgiden nasibi olmayanları dahi severek sevgi ile onları terbiye edelim.

İşte Hazreti Pir, böyle bir sevginin, böyle bir sevginin içinde, böyle bir sevginin yolunda bir zattır. O yüzden onun o sevgi üzerine, aşk üzerine kurmuş olduğu doktrin ayaktadır. O sevgi doktrini, o sevgi yolu ayakta durmasının sebebi, insanların kalbine dokunduğu içindir. O sevgi yolunun muhteşem insanı, hayatını Allah sevgisine, Resulullah sevgisine, insan sevgisine adanmış ve öyle adanmış ki sevgiden başka bir şey konuşmamış ve her şeyi sevgi üzerinde yoğunlaştırmış. Demiş ki, bir aşk yüzünden elbisesi yırtılan hırstan ayıptan adam akıllı temizlendi. Hazreti Pir Efendimiz, bir kimsenin ilahi aşkla uruç ederek bu toprak bedenden sıyrılacağını, bu toprak bedenden sıyrılacağını ve uruç edeceğini, yükseleceğini, bu ilahi aşkla yürüebileceği ötelere doğru kanat çırpacağını söyler. Ve der ki, “Ey âşık, aşk, Tur’un canı oldu. Buradaki aşktan kasıt, Cenabıhakk ’ın zatıdır. O yüzden Tur’un canı oldu der. Tur nedir? Tur-i Sina, Musa Aleyhisselam’ın Allah’la görüşme yaptığı, konuşma yaptığı yer. O görüşürken, konuşurken “Ben seni göremez miyim?” dediğinde, “Ey Musa, dağa bak.” dedi. Dağa tecelli edince Musa’nın bayılması, kendinden geçmesidir. Ama biz Muhammedîler için Tur-ı Sina’ya ihtiyacımız yok. Bizim oturduğumuz secde, secdemiz Tur-ı Sinamız, duamız Tur-ı Sinamız, aşkımız âşıklığımız Tur-ı Sinamız. Eğer sen gerçekten Cenabıhakk ’a aşk ile yürür, onu sever, ona âşık olursan... İşte o zaman sen Cemal perdesinde ve Cemal perdesinden ayılmadım . Devam edeceksin, bu Mansur sarhoşluğu kendinden geçmek değildir. Mansur sarhoşluğu, her dem Allah’ı her an tecelliyat noktasında sıfatsız ve bu varlık âlemi, onun sıfatlarının tecelliyatıdır. Sen varlık âlemindeki bütün her şeyi onun sıfatsız dağla, taşla, otlarla da barışık olursun. Çünkü varlığın bütün üzerinde tecelli eden Allah’ın sıfatlarından başka bir şey değildir ve senin sevmediğinin üzerinde dahi Allah’ın sıfatsız yarattığı için sev. Taşı da sev, toprağı da sev, bitkiyi de sev, hayvanı da sev, insanı da sev, kocanı da sev, karını da sev, çocuğunu da sev, anne babanı da sev. Sen “Selamünaleyküm.” diyene sev. Hatta sen sana selam vermeyeni bile sev. Hatta sana düşmanlık edeni de sev. Hatta sana kötülük edeni de sev. Eğer ki sen kemale ermek istiyorsan, Hazreti Muhammed Mustafa’ya uy. Ne dedi? Sen selam vermeyene selam ver. Ne dedi? Sana gelmeyene sen git, dedi. Tevazu gösterdi, alçak gönüllülük gösterdi. Demek ki sevmeyeni sevmek er kişinin isidir. Herkes ne yapar? Kendini sevmeyeni sevmez. Hani meşhur ya, “Sev seni seveni.” Aslı söyle olsa da sevmesin seni sevmeyene. Mısır Mısır’a sultan olsa da yok. Biz Mısır sultanını da severiz. Aslı kim olursa olsun, onu da severiz. Değil mi ki insan olarak o yaratıldı? Değil mi ki Allah ona kendi ruhundan ruh üfledi? Kendinden ruh üfledi. Hangisini sevmezsiniz? Kimi hor, hakir görürsünüz? Gerçek manada hor hakir gördüğünüz, Allah’ın kendi ruhundan ruh üflediği kimse. Sen kendi perdelerini ayırırsın, “Bu mümindir, bu kâfirdir, bu Hristiyan’dı, bu Yahudi’dir, bu ata tapıyordu, bu puta tapıyordu, bu eşeğe tapıyordu, bu ineğe tapıyordu, şuna tapıyordu, buna tapıyordu.” Ama Hazreti Muhyiddin Arabi Hazretleri der ki, “Bütün tapınısı onadır.”

Neden? Tapındıkları her şey maşuktur. Maşuk nedir? Sevilen. Maşuk, sevilen her şey maşuktur. Âşık bir perdedir, yaşayan maşuktur. Âşık bir ölüdür. Kimin aşka meyli yoksa, o kanatsız bir kuş gibidir. Vahlar ona. Aşk, özür dilerim, sevgilinin nuru önde, artta olmadıkça ben nasıl önü sonu idrak edebilirim? Aşk, bu sözün dışarı çıkıp yazılmasını ister. Ayna gammazın bilir misin? Neden? Gammaz değil, yüzünden tozu pası silinmemiş de ondan. İşte Hazreti Pir, kendi silsilesinden gelen zatlardan daha ileri bir şey söyler. Ben o yüzden derim, Muhyiddin İbn Arabi Hazretleri veyahut da o ekol bazı şeyleri keskince söyler ama Hazreti Mevlâna Celaleddin Rumî Hazretleri en keskin, en girift bir meseleyi yumuşak bir tatlılıkla söyler. Der ki, her şey maşuktur. Hazreti Pir'in yolundan gidiyorsak, o zaman her şey maşuktur. Sakın ha etrafındaki herhangi bir şeye kem gözle bakma, sakın ha etrafındaki herhangi bir şeyi kırma dökme. Üzme, sakın ha sebep etrafındaki her şey. Maşuka kırdığında , maşukun gönlünü kırdın. Hani Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem Hazretleri buyurdu ya, dedi ki: "Eğer ki birine teşekkür ederseniz bu Allah'a teşekkürdür." Bakın, bir şeye teşekkür ettin, Allah'a teşekkür ettin. O zaman senin teşekkür ettiğin nesneye bakma. Sufiler niçin yorgana teşekkür ederler?

Yorganı örtünür derken , derler ki: "Teşekkür ederim, sen olmasaydın ben üşürdüm." Kıyafet giyerler, kıyafete teşekkür ederler, der ki: "Sen olmasaydın, örtmezdim." Yastığa başını koyacakları zaman yastığa teşekkür ederler, derler ki: "Yastık, sana teşekkür ederim. Sen olmasaydın, boynum ağırırdı." Yatağa teşekkür ederler. Müslümanlar, Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem Hazretlerinin toprağın üzerine secde ettiğini unuttu. Unuttuğu için bu hâle geldi. Bu Müslümanlar, Hz. Muhammed Mustafa'nın bir Ramazan gününde itikafa girdiğinde çamura secde yaptığını unuttu. Unuttuğu için bu hâle geldi. Bizim şimdi mescitlerimiz ultra lüks, kocaman camilerimiz var. Hangi paradan yapıldığı belli değil, o yüzden duası kabul değil Müslümanların. O yüzden heder olmuş. Eğer ki ne zaman, ne zaman çamurun üstünde namaz kılmayı göze aldınız, ne zaman ki taşı yastık etmeye göze aldınız, ne zaman ki yağmur çamur dinlemeden Hak ve Hakikat yolunda yürümeye azmettiğiniz ve yürüdüğünüz , o zaman kurtuluşa erdiniz. Öbür türlü esirsin manevi manada, o esaretten kurtulamazsınız. Yastığın esiri, yatağın esiri, yorganın esiri, kıyafetin esiri, arabanın esiri, koltuğun esiri, yemenin esiri, içmenin esiri, modanın esiri, paranın esiri, makamın esiri. Dini düşünmezsiniz, esaretin devam eder. Güç ne tarafta, o tarafa yöneliriz. Rüzgâr ne tarafa eser, o tarafa yöneliriz. Hak ve Hakikat sizden çekilir. Hak ve Hakikat öyle, o yolun yolcusunda durmaz. İşte Hazreti Pir diyor ki: "Siz o ilahi aşka erersiniz." Evet, siz o zaman her şeyi maşuk olarak görürsünüz. O fenada olursanız, siz o zaman bütün varlığa baktığınızda varlığın üzerinde tek tecelli eden Allah ve sıfatlarının olduğunu görürsünüz. O zaman normalde bu o sırra erişir. O sırra erişmeniz yolu ancak oradan gider. Hani Hazreti Pir diyor ya: "O sevgilinin nuru olmadıkça ben önümü ardımı göremem." Ki neden? O sevgilinin nuru size ışık saçar, yol gösterir. O sevgilinin nuruna ulaşmak için de Allah'ı her şeyden fazla sevmek gerekir. Çünkü Allah ayet-i kerimede "Yerlerin ve göklerin nurudur." der. O zaman yerlerin ve göklerin nuru Allah ise, onun içerisindeki olan bütün varlık senin için ne oldu? Maşuk oldu. Eğer o maşuk olma yolunda görmezsen ve insanları ayırt edersen, eşyayı ayırt edersen, Allah'ın sıfatlarının tecelli ettiği bir şahıs, bir kimse veya bir oluşum olarak görmezsen, o zaman sen gönlün o müjdeyi almamış, o sirlara erişmemiş olur.

Dikkat edin öğrendiğiniz dinlerden farklı bu sanki, size öğretilenler farklı. Bu diyor ki âşıklık ister o cihetten olsun ister bu cihetten, akıbet bizi için o tarafa kılavuzdur. Yani senin âşıklı neye olursa olsun ister bu tarafa olsun ister o tarafa olsun, sana kılavuzdur bu. Sen yeter ki âşık ol, sen yeter ki bir şeye âşık ol, bir şeye âşık ol. Çünkü Hazreti Pir diyor ki, önümde ardımda onu göremezsem o zaman, diyor, benim aynam tozlanmış, o yüzden aynam haber vermez. Aynamdan kasıt ne? O kimsenin gönlü, gönlü tozlanmış gönlü. İnsanın gönlü neden tozlanır, neden kirlenir, neden pislenir? Günahı kebairler kirlenir, pislenir. Heva hevesten, kibirden kirlenir, pislenir. Günahlara dalarsan, heva hevaya koşarsanız, nefsinize uyarmanız, sizin gönlünüz size bir şey söylemez. Yani ne ararsan kendinde ara diyen Yunus'un sözüne de kulak asmalısınız. Çünkü Allah, bütün insanların gönlüne tecelli edendir. O gönlü gönlü parlatır, sanırsınız sizin de gönlünüze tecelli eder. Peki, gönlü neyle parlatırız? Biz gönülleri parlatan şey, Allah'ı zikirdir. İman ederiz, ibadetleri ederiz ama en önemli şey Allah'ı zikretmektir. Allah'ı zikretmek, Ankebut ayet 45'te en büyük iştir. Allah'ı az zikredenleri Cenabıhak münafıklık alameti olarak söylüyor. Bize diyor ki, münafıklar Allah'ı az zikrederler. Dünya sistemi bizim çok zikretmemizi istemiyor. Sebep ne biliyor musunuz? Hakikati göreceğiz. Çok zikrederse kalbimiz aydınlanacak ve biz hakikati göreceğiz, neyin ne olduğunu öğreneceğiz, neyin ne olduğunu bileceğiz. Çünkü öyle zikrederse Allah, hakikati bizim gönlümüze tecelli ettirecek. Öyle seversek Cenabıhak, doğruyu bizim gönlümüze tecelli ettirecek. Bakın, Yunus Emre Yunus Emre değildir. Yunus Emre Kur'an kursu talebesi değildir. Yunus Emre medrese talebesi de değildir. Hacı Bektaşî Veli Hazretleri medrese talebesi değildir. Hacı Bektaşî Veli Hazretleri hafız da değildir. Özelliği ne? Hazreti Mevlâna medrese talebesidir ama onu irşat eden, onu aşk yolunda cezbesiyle çeken Şemseddin-i Tebrizi ne medrese âlimidir ne medrese hocasıdır. Şemseddin-i Tebrizi onun manevi hocasıdır. Mevlâna Celaleddin Rumî Hazretlerine diz çöktüren ilahi aşk var. O, ilahi aşkın piridir. O yüzden o pirin önünde diz çekiyor. Bakın, Hazreti Mevlâna âlimdir. Hazreti Mevlâna medrese âlimi, talebeleri var, devletin arkasında desteği var. Karıştırmayın, devletin arkasında desteği var. O âlim zat, babasının kitaplarını eline sokup da havuzdan çıkaramıyor. Aşk ehli, aşk ehli, onun eli Allah eli olmuş. Hani diyor ya, hadis-i kutsi: "Benimle görür, benimle duyar, benimle söyler, benimle tutar, benimle yürür." O sırla sırlanmış aldı kitapları. Hazreti Mevlâna dedi ki, "Bunlar mı?" Evet dedi. Kim? Hazreti Şems, Hazreti Mevlâna. O yüzden dedi, "Canım Şems'im, dinim Şems, imanım Şems. Sen olmasaydın ne Allah'ı tanırdım ne de Resulullah'ı bildirdim." dedi, söyleyen kim? Büyük âlim Hazreti Mevlâna. Demek ki Allah aşkı, Allah aşkı böyle bir şey. Ve o aşka erişen kimse, o aşkla buluşan kimsenin Cenabıhak, gören gözü, duyan kulağı, tutan eli, yürüyen ayağı oluyor. Onunla görüyor, onunla konuşuyor, onunla duyuyor, onunla tutuyor. O onda fani olmuş. Allah onu öyle bir cezbe ile kendine çekmiş ki ben onu tarif ederken böyle derim, Allah kulunu öyle çekmiş ki, öyle çekince kendisinde fani etmiş. Bu, Allah'ın lütfu, ikramı, ihsanı; bu, Cenabıhakk'ın ötelere bir seçmesi. Diyor ki, âşıklık ister o cihetten olsun ister bu cihetten, akıbet bizi için o tarafa kılavuzdur. Yani senin âşıklığın neye olursa olsun, ister bu tarafa olsun ister o tarafa, sana kılavuzdur. Yeter ki âşık ol, yeter ki bir şeye âşık ol. Geçenlerde Kırşehir'e gittim, orada genç talebelerden birisi dedi ki, "Sevmek haram mı?" Dedim, "Ne zamandan beri sevmek haram olmuş?" dedim.

Şok oldu, herkes durdu bir anda. Yani düşünebiliyor musunuz? Biz çocuklarımıza sevmeyi haram öğretmişiz. Sev, sev; sevmek haram değil. Babanı sev, anneni sev, eşini sev, çocuğunu sev. Sev ya sev, sevmekten korkma. Neden sevmekten korkarsın? Neden âşık olmaktan korkarsın? Korkma, sev sevebildiğin kadar, zarar etmezsin, merak etme. Sevmekten kimse zarar etmez, âşık olmaktan kimse zarar etmez. Âşıklık korkmayın.

Evet, âşığa dışarıdan baktığınızda bir vahşet gibi görünebilir. Çünkü biraz Müslüman olan âşığın gözü kör, kulağı sağırdır. Oysa o hadis-i şerif metninde, bakın, hadis-i şerif metnini biz Müslüman'dan dinleyince sevdik. Oysa o hadis-i şerifte Allah Resulü sallallahu aleyhi ve sellem Hazretleri, "Âşığın gözü kör, kulağı sağırdır." der. Âşıklık nereden olursa olsun, Hazreti Mevlâna diyor ki, bize kılavuzdur, o bize yoldur. Yani aşkın mecazı varsa, hakikati de vardır. Sen mecazi bir aşka tutulmuş olabilirsin; o hakikatin var olduğunu, ilahi aşkın var olduğunu gösterir. O yüzden sen âşıklık korkma, günah farklı bir şeydir, âşıklık farklı bir şeydir. Âşıklığı günah sayma, sevmeyi günah sayma. Allah, ilk yarattığını sevdi, ondan hoşlandı, ondan razı oldu. Allah'ın onu sevmesi, onun da Allah'ı sevmesi, Allah'a tatlı geldi, hoş geldi. O yüzden mükafatı yarattı, onu sevdi. İlk yarattığını sevince, o da onu sevdi. O yüzden "Sevgi büyükten küçüğe." diye hadis-i şerif var. Büyük ne? Allah. Allah yarattığını sevdi, yarattığını sevince o da onu sevdi. Büyükten küçüğe. O zaman büyükler, babalar, eş ve çocuklarınızı sevin. Büyükler, elinizin altındakileri sevin. Sevgi büyükten küçüğe; çünkü eğer siz büyük olarak anne, çocuklarınızı sevin. Çocuklarınızı kanadınızın altına alın, onlara zulmetmeyin. "İllaki benim dediğim gibi olacak." diye diretmeyin. Kanadınızın altına alın, çocuklarınızı sevin. Babalar, eş ve çocuklarınızı sevin. Kadınlar, eş ve çocuklarınızı sevin. Elinizin altındakileri sevin. Amirler, memurlar, yüksek makam sahipleri, elinizin altındakileri sevin. Sevgi büyükten küçüğe intikal eder, sevgiyi küçük büyüklerinden öğrenir. Evde nefret rüzgârları dolaşıyorsa, evde nefret söylemleri devam ediyorsa, o aile dağılır. Aileleriniz, mahallelerin, kentlerin sevgiyle ihya edin. Yollarınız çok düzgün olsa, harika binalarınız olsa, her şeyiniz, şehirleşme tam teşekküllü olsa, içinde sevgi yoksa, orası yıkılmaya mahkûmdur. Bir ülkede sevgi hâkim değilse o ülke dağılmaya mahkûmdur. Bir mahalle, bir topluluk, bir aile, küçücük bir birey dahi içinde sevgi yoksa, o kimse dağılmaya mahkûmdur. Birey olarak içinde sevgi yoksa, dağılmaya mahkûmsun. Sev canım kardeşim, sev! Sen nefret söylemlerine bakma, sen sevgisizlerin sözüne bakma, sen sevgisizlik tohumu ekenlere bakma. Sen eşini sev, kocanı sev, çocuklarını sev, sen evini sev, tabağını sev, çanağını sev. Sev, sev, sevmezsen mutlu olamazsın. Sevmezsen, barışamazsın. Sevmediğin bir kimseyle barışabilir misin? Barışamazsın. Siz, sevin sufiler topluluğu olarak size zarar verenleri de sevin. Merak etmeyin, kârlı çıkacaksınız. Bir gün bakacaksınız, size zarar verenle karşılaşacaksınız bir yerde. Evet, size zarar vermiş. Siz onun gözünün içine bakabileceksiniz, o bakamayacak. Neden? Zarar verdiği için. Ama sen, zarar verdiği için sevdin ya, zarar verdiği için sevdiğinden dolayı sen mutlusun, sen büyüksün, sen kuvvetlisin. Çünkü Allah için onu sevmişsin. Neydi en önemli düstur? Allah için sevmekti. Üç şey bir insanın üzerinde varsa, mükemmel bir insan olur: Bir, Allah ve Resulünü her şeyden fazla sevmek; iki, sevdiğini Allah için sevmek.

Üstad Bayındırlı Hacı Mustafa Özbağ (Kaddesa'llâhü Sırrahü'l-Azîz) Efendi Hazretlerinin 2023 Şeb -i Arus sohbetinden derlenmiştir.

Derleyen: Lamia Sezgi

HORASANİ TÖREN

Tasavvuf, İslam dünyasında manevi bir yolculuğun ve ahlaki bir gelişimin kapılarını aralayan bir anlayış olarak yüzyıllar boyunca etkisini sürdürmüştür. Horasan bölgesi, bu derin manevi disiplinin en önemli merkezlerinden biri olarak kabul edilir. Orta Asya'nın kalbinde yer alan Horasan, İslamiyet'in yayılmasıyla birlikte çeşitli kültürlerin, inançların ve geleneklerin bulunduğu bir mekân hâline gelmiştir. Özellikle 8. ve 9. yüzyıllarda Yusuf Hamedanî Hazretlerinin irşadı ile başlayan, Ahmet Yesevi ve Abdülkadir Geylani Hazretlerinin bıraktığı manevi işaretlerle zenginleşen Horasan, bağrında yetiştirdiği bu isimlerin tesirleri ile güçlü bir coğrafyaya dönüşmüştür. Horasan'da gelişen bu manevi uyanış, sonraki yüzyıllarda tüm İslam coğrafyasına ilham olmuştur. Horasan erenlerinde, tasavvufun özünü derinleştiren ve Allah'a olan bağlılığın dışavurumsal ritüellerini önemli bir anlayış haline getiren zikir, bu manevi yolculuğun temel unsurlarından biri olarak kabul edilmekte ve Kuzey Anadolu sufizminin mistik atmosferinde kendine has bir şekil almıştır. Horasan erenlerinin zikir meclislerinde kullandıkları yöntemler hem coğrafyanın geleneksel unsurlarını hem de İslam'ın manevi ilkelerini harmanlayan ruhsal bir zenginliktir.

Zikir sırasında erenler, Sünnet-i Resulullah'tan aldıkları öğretiler hasebince topluca bir halaka oluşturarak, birlikte Allah'ın isimlerini zikreder ve ilahiler okurlardı. Bu esnada sıklıkla kudüm, ney ve bendir gibi enstrümanlar kullanılarak manevi atmosferin derinliği, binlerce yıllık kâdim Türk gelenekleriyle birleşerek güçlü bir spirütüel tesir yansıtmıştır. Böylece zikrin belirli bir ritim içinde yapılması, katılımcıların zihnen ve ruhen bütünleşmelerini sağladığı gibi, kendilerini dünyadan soyutlayarak yalnızca Allah'a odaklanmalarına da olanak tanımıştır. Horasan sûfilerinin geleneksel törenlerinin bir parçası olarak görülen sema, benlikten sıyrılarak Allah'a yaklaşmanın perdelerini aralar. Yalnızca bireysel bir arınma değil, topluluğun manevi bir birlik oluşturarak, tasavvuf geleneğinin ruhunu canlı tutması, zikir esnasında erenlerin sergiledikleri tevazu, disiplin ve bağlılık, gelecek nesillere aktarılacak manevi bir miras olarak günümüze kadar ulaşmıştır. Bu Horasanî törenler, İslamiyet'in ilk dönemlerinde ortaya çıkan manevi gelenekten beslenir. Horasan erenleri, İslam coğrafyasının farklı bölgelerinden gelen sahabelerin getirdikleri çeşitli kültürel unsurları özümseyerek,

İslam'ın içsel boyutuna yönelik bir derinleşme arayışı içinde olmuşlardır. İlk dönemlerde daha bireysel ve hafî olarak yapılan zikir, zamanla toplu ve cehrî hâle gelmiş, böylece hem topluluğun ruhsal birliğini sağlamış hem de erenlerin manevi yükselişlerine katkıda bulunmuştur. Bu ritüellerin oluşumunda, Orta Asya'nın eski inanç ve pratiklerinin de etkisi vardır.

İslamiyet öncesi bu bölgede var olan mistik geleneğin temelini oluşturan "Göktengri" inancı, İslamiyet sonrası "Tevhid" birliği ile zikir meclislerine taşınmış, kendine özgü bir coşku ve heyecan ile sünneti-i seniyyeye uygun bir ivme kazanmıştır. Zikir esnasında söylenen esmalar

ve topluca yapılan dua ve ilahiler, gönülden gönüle aktararak aynı formda günümüze kadar ulaşmıştır. Horasan erenleri, aynı zamanda Peygamberlerin ve sahabelerin Allah'ı zikredişlerinden esinlenerek, zilrullahı bir ibadet şuuru olarak günümüze kadar sürdürmüşlerdir. Bu süreç giderek sistemleşmiş ve erenler silsilesi ile günümüze kadar aktarılmıştır.

İki yüzyılı aşkın bu tarihsel nefesin günümüze kadar olan uzanışları aynı topraklarda yeşermiş bir dervişin Üstadımızla kurduğu manevi bağ ile can bularak Anadolu erenleri ve Horasan erenleri silsilesinin yeniden vuslatına vesile olmuştur. Yüzyillardır Anadolu topraklarını besleyen bu manevi diriliş, Üstadımızın Halifesi Muhammed Azimî beyefendinin yapmış olduğu akademik araştırmalar ve azimkâr çalışmalar neticesinde somut ve izlemsel bir ayine-i şerif ile gönüllerde var olan ruhsal

tınları aşîkar ederek sufi nesillere aktarılacak mistik bir miras olarak atîye bırakılmıştır. İrşad dergisi Şeb-i Arus özel sayısında detaylarına yer ayırdığımız bu Horasanî tören, geleneğin ince ruhunun ve sûfi terbiyenin satıraraları ile yazıya aktarılarak gelecek nesillerdeki sufiler arasında bir köprü oluşturma maksadı ile detaylandırılmıştır. İki yüzyıl sonra yeniden Tasavvuf Vakfı bünyesinde canlandırılan bu tören başlangıcında **Üstadımız Mustafa Özbağ'ın yapmış olduğu konuşma**, bu sürecin özeti mahiyetindedir:

“Bu yapacak olduğumuz tören iki yüzyılı yapılmayan bir törendir. Bu genel olarak Horasanî yolda yapılan törenlerden birisi ama Osmanlının son döneminde ne yazık ki o Horasanî yol eski kıymetini kaybetmiş. İşin içerisine saray bukalemunları girmiş, işin içerisine saray komploları girince o Horasanî yol adabı, erkanı, terk edilmiş. O Horasanî yol, malum, Ahmet Yesevî'den, Hacı Bektaşî Veli'den, Mevlana'dan, Yunus Emre'den Hacı Bayram-ı Veli'den, Üftade'den, Mahmudî Hüdayî'den gelen bir yoldur. Bizim dergahımızın kuruluşu da Hüdayî dergâhına bağlı. Bizim çünkü şeyhimizin şeyhinin şeyhinin şeyhi, en son Mahmut Hüdayî Hazretlerinde, orada talim ve terbiyeye görür, ondan sonra seyahate çıkarılır; seyahate çıkarıldıktan sonra Tanta'dan beş dergahtan icazet alıp döner. Döndükten sonra icazetleri şeyhülislam tarafından mühürlenir ve Hacı Bekir Baba, Çorum'a dergahını kurar ama Çorum'a dergahını kurduğu zaman da o Horasanî ve Hüseyinî yol devam eder. Çünkü Horasanî yol, Hüseyinî yoludur. Hz. Hüseyin Efendimizden gelen silsiledir. O yüzden o Horasanî ve Hüseyinî yol, birbirinin içine karışmış vaziyettedir. Şimdi bugün yapacak olduğumuz bu, bu törenle, bu Horasanî ve Hüseyinî yol birleşmiş, cem olmuş. Onun töreni. O yüzden işin içerisinde hem Hz. Hüseyin Efendimizin ritüelleri, şeyhlerimizin ritüelleri, aynı zamanda da tabi bunlar Ehlibeytin ritüelleri, aynı zamanda da bizim normal dergâh adab ve erkanımızın ritüelleri. Değişik zikir şekilleri var, bunları Allah rahmet eylesin, Abdullah Efendi Hazretleri, biz başbaşayken bana değişik ritüeller göstermişti; “oğlum, bunları yapacak şimdi şeyh kalmadı, meydan kalmadı, bunları yapacak mekân kalmadı” derken sıkıntının bu olduğunu söylemişti. O yüzden bunları biz şimdi ilk burda yapacağız. Tabi bunlar normalde böyle olunca, bazı arkadaşlara bunlar tuhaf gelebilir ama bizim yolumuzda var olan şeyler bunlar. Bu yapacak olduğumuz tören için de ben bu yüzden hem çok heyecanlıyım hem de mutluyum. Yaklaşık, ben tahmini rakam söyleyeyim, 250 yıldır dergahlarda uygulanmamış bir tören. Cenab-ı Hak'ka hamd ü sena olsun, ben burdan Muhammed Azimî'ye teşekkür ediyorum; bu konuda bayağı bayağı titiz çalışmalar yaptı, bayağı uğraştı, bayağı gayret etti. Bunlarla alakalı bütün bunları yapan, bu kültürü halihazırda devam ettiren insanları buldu, onlarla irtibata geçti ve bayağı bayağı uzun bir titiz çalışmanın sonucunda bunlar tabiri caizse yeniden canlandı, yeniden hayat buldu. O yüzden kardeşimiz Muhammed Azimî'ye ayrıca teşekkür ediyorum. Çünkü bu adabı, erkanı yeniden harekete geçirmek, yeniden tabiri caizse yeniden neşvü neva buldurmak kolay bir şey değil. Kaldı ki bir de bulunduğu ülkenin siyasi atmosferi içerisinde bunları yapmak, bunları icra etmek hiç kolay değil. Cenab-ı Hak inşallah Allah yoluna revan olan kimsenin bu noktada Rabbim her daim önünü açsın. Cenab-ı Hak, inşallah her daim onu bu yolda muzaffer eylesin. Tüm çalışmalarına gayret kuvvet versin, amin. Cümlemize bu yolda gayret kuvvet versin. Şimdi çok yolun başındayken bizimle beraber hareket eden arkadaşlar var. Tabi bizler için de güzel bir anı, güzel bir çalışma. Bu konuda söyleyebileceklerim çok şey değil, biraz işi duygusala bağlayacağım şimdi, ben duygusala bağlamadan inşallah hepimize huzurlarınızda ayrı ayrı teşekkür ediyorum. Tabii İran'dan gelen bütün zakir ve bacılarımıza da ayrı ayrı teşekkür ederim.

Gelen kardeşler, İran'da değişik bölgelerde zakir olan kardeşler. O yüzden orda derslere devam eden kardeşler. Azimî'ye maşallah orda Allah azim vermiş, bayağı gayret ediyor, bayağı çalışıyor. İnşallah Cenab-ı Hak nasip edecek. Ben de onları inşallah geleceğim ziyarete inşallah, en yakın zamanda ben de inşallah oraya ziyarete geleceğim inşallah. Allah razı olsun inşallah.

Biz şimdi içeride küçük birer hazırlık var. Bu içerideki hazırlıktan sonra geri kalan ritüeller burada devam edecek inşallah. Zaten Azimî bir kısmını size talim ettirmiş. İnşallah geri kalan ritüellere de devam edeceğiz. Bir şey daha ilave etmek istiyorum. Normalde bu böyle eskiler bilirler, şeyh efendinin icazet töreni vardı; bu böyle onun gibi bir şey. Bu onun daha teferruatlısı. Yani bu törene katılan, daha doğrusu, bu normalde hepimiz için geçerli de ama bu özel törene dedik ilk etapta ders yaptırın

zakir, çavuş arkadaşları yazalım. Sonra bütün hemen hemen dervişlere de böyle ayrı ayrı törenler yapmayı düşünüyoruz ama açık açık bir şey söylemek istiyorum: Bu, normalde o yeni sahih ders-te de bu söylenir; yani bu yeni sahih ders alan kimse, yolundan, özünden asla geri dönmez, taviz vermez. O kimse, eğer yolundan, özünden taviz verir, geri dönecek olursa, bozulacak olursa Allah affetsin bu, böyle sufliliğin olmazsa olmazıdır; gideceği yer cehennemdir, kalbi mühürlenir, yola nankörlük yaptı diye, yolun büyüklerine nankörlük yaptı diye, o, kalbi mühürlenilenler olur. O yüzden biz tabi genel olarak arkadaşları, bütün arkadaşları, ben ailem olarak, mahremim olarak görürüm ve genel olarak arkadaşlarımla yolun özüne, yolun adabına, erkanına riayet edeceklerine inanır ve bu konuda da hiç gönlümden, kalbimden böyle bir şey geçmez, defans geçmez. Yani işte şu bir gün şunu yapar diye düşünmem. Düşünürsem, çünkü onun bağı kesilir. O bağın kesilmemesi için ben hiçbir zaman kardeşlerim üzerinde suizan beslemem. Aynı şey kadınlar için de geçerli. Normalde bayan kardeşler için de. Bunun en tehlikeli noktası burasıdır. O kimse artık ölüm pahasına da olsa ne olursa olsun, o yoldan geri dönüş kapısı kapalıdır. Benim Şeyh Efendi Hazretleri'nin zamanında bir sözüm vardı. Bu dergâhtan herkes gidebilir ama benim gitme kapım kapalı derdim. Bu dergâhtan herkes gidebilir derdim ama benim gitme kapım kapalı derdim. Ben öyle oturdum on sekiz yıl boyunca. Ne zaman ki o bana derse "Senin yolun buraya kadarmış, senin işin burda bitti, ben senin dersini de aldım, her şeyini aldım; Allah yolunu açık etsin." derse, benim işim o zaman biter demiştim. Benim yüzüme karşı hiçbir zaman böyle bir şey söylemedi. Ben hatta bir ara böyle bir dersi alındı muhabbeti çıkınca ben gittim hususi "buraya kadar mı bitti mi" dedim, "ne alakası var oğlum, yalan söylüyorlar" dedi. Bir şeyhin, dervişin yüzüne karşı söylediği söz muteberdir. Onun beyanı muteberdir. Yüzüne karşı söylediği. Ben döndüm, geldim.

O yüzden benim yüzüme karşı bir şey söylemedi. Benim yolum öyle devam; bir kimsenin yolu öyle devam etmeli. Demeli ki: "Benim şeyhim beni kapının önüne konuncaya kadar ben bu yolda beraber devam ederim. Ne zaman ki beni kapının önüne koydu, o zaman yapacak bir şey yoktur deyip öyle yürümeli. O yüzden bugünkü veya bundan sonraki bu tip ahitleşmelere, özel ahitleşmelere katılacak olanların başka bir yolu yoktur. Hz. Hüseyin Efendimiz, üç biat almış. Medine-i Münevvereden çıkarken biatlaşırdı, Kerbela yolunda. İlk önce bir biat alırdı, yolun başında, der ki: "Dileyen burdan geri dönsün. Ben burdan geri dönmezem" der. Bu yolun başındadır. Yanındakilerin bir kısmı döner, bir kısmı kalır yanında. Yolun ortasında kötü haberler gelir, ben kıtsadan keseceğim. O kötü haberler gelince toplar yine yanındakileri. Tüylerim diken diken oluyor, hakkınızı helal edin. Tekrar onlardan biat alır. Der ki dileyen burdan dönsün gitsin çünkü bir ehlibeyt, sonunu görmeden yürümez. Tekrar altını çiziyorum, ehlibeyt sonunu görmeden yürümez; o sonunu görür, Allah-u Alem de bilir. Ortada bir daha biatlaşma var.

Der ki: "Buradan dönen dönsün, gitsin." O ikinci biatlaşmada, bazı rivayetlerde dönüp gidenlerin olduğunu, bazı rivayetlerde ise hiç kimsenin dönmediğini söyler.

Üçüncü biatlaşma Kerbela gecesidir; son biatlaşmadır. Son biatlaşmada herkesi toparlar. Artık şehitlik haktır, ölüm haktır. Buna şu duvarı nasıl görüp inanıyorsanız, o da öyle görüp inan-

mıştır. Üçüncü biatlaşmayı sunar, der ki: "Dileyen bu gece dönsün gitsin, dileyen" yoksa der yarın kıyamet kopacaktır çünkü. O gece dönen olmaz hiç ve ertesi gün kıyamet kopar ve Hüseyinler için bir taraftan baktığımızda acı, bir taraftan baktığımızda şereftir ve herkes ertesi gün, birkaç kişi müstesna, o da hastadır. O da hasta olduğu için gelenlere denilir ki: "Utanmayacak mısınız hasta bir çocuğu öldürmekten?" O da öyle kalır, geri kalan hepsi de şehit olur.

Yolda üç biatlaşmadır bu.

Ben yolun başında herkese söylerim, ben yolun ortasında da söylerim. Her daim bunu derim: "Arkadaşlar, canını, malını, nefsini, rahatını, uykusunu öyle ya karısını, eşini, çoluğunu, çocuğunu yolun üstünde görü-

yorsa, gelsin dersini iade etsin, baksın işine. Ona kızmayız, gücenmeyiz, bir şey de demeyiz. Ben defalarca söyledim çünkü yani bir kimse bütün her şeyini ortaya koymalı, öyle diyorum. Bugün mesela buradasınız, hepinizin bir işi var, gücü var; eşi var, aşı var, değil mi? Ama yol böyle, gelin dendiğinde geliyor, dur dendiğinde duruluyor. Yani üçüncü bir alternatif olmuyor. O yüzden ben bunu Hz. Hüseyin Efendimiz gibi üç sefer söylemiyorum, daim söylüyorum. Bundan bıkkınlığımdan veya bundan yorulduğumdan dolayı değil ama ola ki hani bir kimsenin kendi kendine dersini iade edip yürümesi onun için daha selametlidir. Ama öbür türlü, hani ben yoldayım deyip de yola ihanet etmek, o daha haince bir iştir. Allah muhafaza eylesin. O yüzden hiçbir kardeşin haince bir yolun içerisinde olmasını istemem. O yüzden, birazdan inşallah tekrar başlatacağız; törenimiz başlayacak. Eğer burada, normalde isimlerini yazdığımız veya yazdırmadığımız söylediğimiz arkadaşlardan "Bu ağır bir şey, benim nefsimde de bu ağır geldi, ben buradan rücu edeceğim." diyen varsa, gerçekten sözüne gücenmeyiz, kendi adımıza; bu konuda herhangi bir şey de demeyiz ammavelakin yok burda duruyorum diyorsa Kur'an ve sünnet dairesinde; sufilerin kendi adap ve erkanında o kimsenin bir daha, bir daha yolla alakalı, üstatla alakalı hayır deme lüksü veyahut da gevşeme lüksü veyahut da böyle bir yalpalama lüksü yoktur. Onu kendi adına söylüyorum; benim kendi adıma değil, onun adına söylüyorum. Yalpalama lüksü, yalpalama lüksü, veya bu konuda onun böyle "Ya, ne yapayım, bu sefer de böyle olsun." deme lüksü kalmaz. Bunu tekrar etmeme gerek yok. O yüzden Allah cümlemizi kolaylaştırsın. Amin. Bu kendimce kolay bir yol değil. Burada törene katılınsın katılmasın, ben bütün herkes için burda aynı şeyi söylüyorum. İşte tören, zakirler, çavuşlarla alakalı, hani ben zakir değilim, ben çavuş değilim, bu tören beni ben bağlamıyor diye düşünmeyin; bu hepinizi bağlıyor. Bakın, bu hepinizi bağlıyor. Birisi çavuş olur, birisi zakir olur. Bizde bunların çok ehemmiyeti yok. Ben, biliyorsun coşuyorum; bütün herkesi çavuş ediyorum, coşuyorum, bütün dergahı zakir ediyorum. Benim coşkunluğuma bağlı. Hatta Şeyh Efendi bile demişti bana: "Oğlum, dersi bulunanların hepsine, herkese çavuşluk vermişsin" dedi, "verdim Efendim" dedim. Böyle kaldı şeyh efendi, dedim: "Efendim, ne olacak? Herkes çalışsın, koşuştursun; herkes yapsın. Eğer bir makam düşünülüyorsa herkes çavuş olsun." dedim. O yüzden bizim dergahta bir yapılanmada yok çavuş yaptırdı yok, zakir...Öyle bir şey yok. Yürü kardeşim, ortalık yangın yeri; bir kişiyi kurtardın, kurtardın. Ortalık yangın yeri, bir kişiye Allah dedittirdin, o senin kârın. Selamünaleyküm."

Üstadımızın bu açılış konuşmasından sonra, törenin Horasan coğrafyasından günümüze yansıyış- larını uzun süren araştırmaları neticesinde hayata geçiren Üstadımızın Halifesi Muhammed Azimî yapılacak olan ritüellerin detaylarını açıkladı.

Törenin ilk unsuru olan
SECCADE-İ ŞERİF,

“ALLAH VAHİD AHED SAMED” esmaları ile Üstadımıza takdim edilerek kible yönünde serildi ve Üstadımızın halifesinin: “Nurdan, aşktan, rahmetten, bereketten, Efendimize seccade-i şerif mübarek olsun inşaallah” cümleleri ile takdim edildi.

Seccade-i şerifin ardından **KEMEND-İ ŞERİF “YA GANIYYU YA HAMİD”** esmaları Üstadımıza takdim edildi. Kemend-i Şerif’in önemini Üstadımızın Halifesi:

"Efendim, bu kemerbend-i himmette, on sır vardı. Tabir caizse, efendimizin huzurunda Fütüvvetî'lerden ve Horasan Erenlerinden ki bu on sırrı biatlaşırken, tövbelenirken kulağına fısıldardı Pir. Çok önemli on unsurdan, on taneden biri bu. Bu hizmet yani bundan sonra bu bizim yolumuza geldin, bu hizmet yolu; tüm mahlukata hizmet yapacaksın. Kemerbend-i Himmet; bunu yapandan sonra, bu kemer sana himmet olacak. Himmetin ne, neyin üzerinde olacak? Hizmet. Kimlere? Seven insanlara ya da sevmeyen insanlara, iyi insanlara ya da kötü insanlara, tüm mahlukata cüzden kül'e, her kimseye hizmet yapacaksın. Allah Subhan Teala'nın sıfatı gibi Allah güneş gibidir. Rahmet-i kerimliğini herkese lutfeder. Derviş de o sıfattadır. Bu çok önemli yani Peygamberi zişan sallallahu aleyhi vessellem hazretleri; zatı mübareğinin efendim, biliyor.

Efendimiz sohbetlerde de söylemişler. O zaman on iki sene Mekke-i Mükerrerme'de çok sıkıntı oldu. Onu dışarıya, Ebu Talib'e sürgün ettiler efendimizi. O zaman çok sıkıntılar ve çok açlık çektiler. Hazreti Hatice Kübra annemiz selamullahı aleyha, Abdülmuttalib ve çok büyük zatlar orada dünyasını değiştirdi, vefat etti ve söylenir ki efendim, bu göbeklerinin üstüne bir taş bağlardı. Bu Allah'ın “Gani” sıfatının “Gani” isminin temsili yani Allah'tan sonra hiçbir kimseye ihtiyaç duymayan. Bir niyazı var, ihtiyacı var, diler ama tekçe, sadece Allah'tan diler. Ondan sonra her masiva Allah'tan. O Gani!

Ondan hatıra bu kuşak, çok önemli” cümleleri ile arzetti ve kuşağı Üstadımız Efendimiz Hazretlerine takdim buyurdu.

Ardından Rişte-i Şerif'in takdimine geçildi. Halife Efendi:

"Bismillahirrahmanirrahim.

Bu RİŞTE-İ ŞERİF Sultanım, Üstadım, çok önemli. Bu bağıllık. Allahu Subhanallahu Teala'nın nuraniyetine ve ruhaniyetine, Hakikat-i Muhammediye'nin temsilcisi. Bir Mürşid-i Kamil'in riştesi, yüz on tardan oluşur, yani yüz on bağı vardır; yüz on tane bağ ile bunlar birbirine bağlanır ama hiçbir kesilme olmayacak. Yani yedi metre boyunca, yüz on kere dervişan zikir ile bunu yapmış; hiçbir kırk olmayacak bunda. Ondan sonra on sekiz bağ var; on sekiz bağ bunun üstünde var. "İsm-i Hay",

"Hay" İsm-i Şerifi var. Yani bu dirildi, "HAY" ismi bunun vücudunda var. İsrail Hazretleri, gibi, sıfat ismi "Muhyi" ve "Mumit"; hem diriltebilir hem öldürebilir. İlk nefeste bir mürşid-i Kamil "Mumit", "ölüm" nefesini verir müride. Neden? Özünden, varlığından, tüm talukatlarından, tüm kötü huylarından ölmek lazım, kurban etmek lazım. Ondan sonra ikinci İsrail nefesini verince, ona "Hay" nefesini üfledikten sonra dirilecek. Neler dirilecek? Ölümler...Hazreti Kur'an'da söylüyor...Fani vücudu ölecek, baki vücudu o ezeli ve ebedi vücudunda dirilecek. Onun sımdır. Yüz on, Hazreti Ali Efendimizin temsilcisi, ebcedde, havasta.

Bir de tuz, vefa. Yani onun yoluna vefalılar gelsin, vefasızlar buraya gelmesin. Her zaman! O yüzden rabita-ı şerif, buna sarıldın, elini, buna verdin yani bir ayeti kerime vardı: "Hablullahu'l metin urvetu'l vusga...", "Allah'ın o mutmain ipine sıkı yapışın, doğru ama hiç ayrılmayın birbirinden." Yani dervişan, ilk fenaifi'l ihvan, ondan sonra fenaifi'l şeyh, fenaifi'l resul, fenaifi'l zikir" cümleleri ile Rişte-i Şerif'i tevhid ile Üstadımız Mürşidimiz Efendimizin mübarek beline doladı. Daha sonra Halife Efendi Zırh-ı Şerif'i takdim buyurdu:

"Euzubillahimineşşeytanirracim bismillahirrahmanirrahim. Alahummesalliala seyyidina venebina

Muhammedin ve ala ali seyyidina Muhammed... Canlar, yarlar

ZIRH-I ŞERİF. *Çok önemli, zırh-i Şerif, bir Mürşid-i Kamil ve mükemmilin alameti. Tüm Zikrullah, tüm evrad-ı Şerif, tüm kutsal kelimeler, kutsal zikirler hepsi bunun üstünde yazılmış. Bu, çok eskiden, kâdimden kalmış bir sünnet. Şeyh Abdulkadir Geylani, Mevlana, Celaleddin Rumi, Şems-i Tebrizi, Şah-ı Nakşibendi Hazretleri ve tüm kırkbir piran-ı tarikatın alametlerindedir. Bir Mürşid-i Kamil, Allah pirimize izzetli ömürler versin, bu fakirin değersiz ömründen alsın, pirimizin ömrüne inşallah ilave etsin. Amin. Ama bir*

zaman Emr-i Hak vaki olduktan sonra, bazı kutsallar var; pir ile beraber onun kefenine koyulur. Bu onun alametlerinden, çok önemli bir şeydir. Zikir çok önemli, bakın çok önemli.

YA GADİRÜ YA MUKADDİRÜ YA MUKTEDİR *Mürşid-i Kamil-i Mükemmil'in zikri." Ya Kadiri Ya Mukaddiru Ya Muktedir*

esmarları ile Halife Efendi, Üstadımıza Zırh-ı Şerif'i giydirdi ve ardından Tesbih-i Şerif takdimine geçildi:

“Sultanım, **TESBİH-İ ŞERİF**. Binbir taneli tesbih. O tesbihat-ı ervah: **SUBHANALLAHU VELHAM-DULİLLAHİ VELA İLAHE İLLALLAHU VALLAHU EKBER**” onun anlamına geliyor.” Subhanallahi velhamdulillahi vela ilahe illallahu vallahu ekber” zikr-i şerifi ile ve **SUBHANALLAH, ELHAMDÜLİLLAH, ALLAHUEKBER** virdleri ile Halife Efendi binbir taneli tesbih-i şerifi Efendimiz Üstadımız Mustafa Özbağ(k.r.) hazretlerinin mübarek boynuna doladı ve Hançer-i Şerif takdimine geçti:

“Euzubillahimineşşeytanirracimbismillahirrahmanirrahim,
HANÇER-İ YAMANİ ŞERİF

önemli kutsallardan biridir, Hazret-i Pir'in huzurunda kuşanılır. Her kimseye sovse mumit, şehit eder. Her kimseyi sovse, kurban eder. “Kurban olmaya hazırsan, bu meydan burada! Çok başlar gider, hiç sorulmaz.” Pirimiz, Sultanımız Hacı Bektaşî Veli'den. Üstadımız: “Nice başlar kesilir, bir de kolumuzu yordun diye ayrıca diyet ödenir.” Eyvalah. Onu bir rica edelim. Bu çok önemli, ben bunu anlatmasını çok bilmiyorum, sultanımızın bunu anlatmasını rica ederim.

Üstadımız: “Bu meydan aşıklar meydanı, bu meydanda nice başlar kesilir, başın diyetinden bırak bir de kolumuzu yordun diye kolun diyetini ödersin, başını vermekle kalmazsın. O yüzden kolumuzu yormayın” diye buyurdu.

Üstadımızın Halifesi: “Eyvalah, huuuuuu. Zikir çok ağır bir zikir: **YA GADİRU YA KAHHAR U YA ZEL BEDŞİ ŞEDİD**” zikri ile

Hançer-i Şerif Üstadımıza kuşatıldı. Üstadımız: “Kullanmayacak zannetmeyin, hiçbir şeyin sahtesini kullanmadım. Boşuna da silah taşımadım, ateş etmeyeceksem silah taşımam. Kesmeyeceksem kılıç taşımam. Taşıyorsam ya keserim ya da ateş ederim. İkisinden birisi” diye buyurdu. Ardından Heyder-i Şerif takdimine geçildi:

“Euzubillahimineşşeytanirracimbismillahirrahmanirrahim.

HEYDERİ-İ ŞERİF

nuraniyetini, ruhaniyetini, inşallah Hazreti Heyder-i Kerrar Mezherü'l ecayb Dabbetü'l Arz Sırrillahu'l Azam Ali İbni Ebu Talib ve Hasan ve Hüseyin efendimizin nuraniyeti ve ruhaniyeti pirimizin üzerinde olsun. Amin. Himmetleri daim ü gaim olsun inşallah” cümleleri ile takdimi tamamlayan halife efendi “**HAY HAY HAY ALLAH**” esmaları ile Haydar-i Şerif'i Üstadımıza giydirdi.

Akabinde SİKKE-İ ŞERİF takdimine geçildi. Halife Efendi:

“TAC-İ ŞERİF, TAC-İ KEREMNA, TACİ AHSENÜ'L HALÎĞİN TACİ RESULULLAH

sallallahu aleyhi aliyü vessellem ve mübarek cümle enbiya ve mürselinin ve cümle imamların ve kırk bir tarikatın, pıran, piri pıranın nuraniyeti, ruhaniyeti ve Tac-ı Şerifi, pirimiz üzerinde olsun. Amin” buyurarak “LA GALİBE İLLALLAH” ayet-i kerimesi ile tacı-ı şerifi takdim buyurdu ve Hırka-i Şerif takdimini arzetti:

“Bismillahirrahmanirrahim.

İnşallah HIRKA-İ ŞERİF cümle kırk bir tarikat-i piri pıranın, hırka-i şerifi, Pir-i Kâmil-i Mükemmil, Mürşid-i Kamil-i Mükemmiliyye, Hırka-i Peygamberiyye, kutsal emanet, Pirimize mübarek olsun, inşallah” duası ve “YA HADİ ENTEL HADİ LEYSE'L HADİ İLLALLAH” esması ile Pirimize Hırka-i Şerif giydirilerek Tac-ı Şems-i Şerif takdimine geçildi: Üstadımızın halifesi:

“Bismillahirrahmanirrahim. TAC-İ ŞEMS-İ ŞERİF Şems-i Tebrizi Efendimizin, sultanımızın, pirimiz Mevlana Hazretlerinin sırrı... Dokuz adet dokuz ve başında bir gür var; bir mücevver var, mücver var...Çok önemli, bu çok eski; bundan 750 yıl önceki risalelere siz bakarsanız bu tacı görürsünüz. Bunun başında bir mücevver var, ilk hadis-i kudsi var: “Ben bir mücevver idim, zat-ı mutlak, o zaman... Esmâ Allah, yani Hu...Biz Hu diyelim. Onun adı yok, onun sıfatı yok, hiçbir şey yok, hiçbir şey halk olunmamış. Subhanallahuemmayesifun. Yani Hazreti Pir söylüyor: “O ki hiçbir aklımıza gelmiyor, düşünceye hiçbir şeye gelmiyor. O Hazreti Hakk'ın zat-ı mübareği, o anlamına geliyor.”

Yani bir şey vardı, Hazreti Şah-ı Nakşibendî'nin mübarek bir sözü var: “Kırk tane basamak var, gidiyoruz ama otuzbeşine kadar fenafillah ve bekaillah çeşmesinden içme...Beş rütbe...Peygamber efendilerimizden başka Ulu'l arza peygamber olmadı...Hazreti Hatimü'l Nebiyyü'l Enbiya Muhammedi Mustafa Nur-u Arşullah sallallahu aleyhi vessellem, onun yüzünün hürmetine çok nadir insanlar bulunur o mertebeye, zat makamına; oranın düşüncede... Ama her kim oraya gitti, hiçbir şey ne konuşuldu, ne soruldu, ne söylendi; her kim orayı gördü, her kime o sırları öğrettilerse onun ağzını mühürlediler, hiçbir şey ondan sonra duyulmadı. Efendim, bu konuda bir emriniz var mı?” diye sual buyurdu.

Üstadımız: “Ahadiyet makamı. Ahadiyet makamından konuşmak yasaktır; konuşan ordan sır veren kimse canından olur. Canından olmak önemli değildir ama o mührü bozmuştur, mührü bozduğu için de Allah muhafaza eylesin. O kimse ebediyen helak olabilir. Oraya gelenlerin hiçbirisi de helak olmamış, hiçbirisi de sırrı bozmamış. Sırrı hiç bozan olmamış. O yüzden sırrı bozacak olanı da oraya getirmezler. Cenab-ı Hak hepinize nasip etsin. Amin.” Diye cevap buyurdu. Üstadımızın Halifesi: “Çok önemli bir zikri var: “NASRU MİNALLAHU VE FEDHUN GARİB” zikr-i şerifini terennüm ettirdi ve

Üstadımızın:

"Yanlışı da, eksigi de istediği gibi görsün. Kimse kör olmasın...İsteyen eksik görsün, isteyen yanlış görsün; isteyen yanlış görsün, isteyen eksik görsün. Her gören kendisini görmüştür, her gören kendi eksikliğini görmüştür, her gören kendi yanlışlığını görmüştür. Biz Kur'an ve sünnet-i seniyyeyenin izinden, Pir Efendilerimizin yolundan ayrılmayalım, bize başka bir şey lazım değil...Kınanmaktan korkmayanların yoludur bu yol. Kınanmaktan korkuyorsan hiç çıkma bu meydana. Çünkü kınanmak bu yolun hamurunda var. Ne tarafa dönersen dön, nasıl yol yürürsen yürü, hangi adımı atarsan at, kınayıcılar seni hep kınayacak; münafıklıklar münafıklıklarını yapacak, kâfirler kâfirliklerini yapacak. Bundan korkup çekinir, bundan geri adım atarsan, ahiretin berbat olur. Allah muhafaza eylesin. Amin. Kınanmaktan korkmadan yolumuza devam edelim inşallah" duasının ardından tac-ı şerif takdimi yapılarak Çanta-i Şerif takdim merasimine geçildi. Halife Efendi:

"Bismillahirrahmanirrahim.

ÇANTA-İ ŞERİF, çok önemli bir pir efendilerin, Horasan pirlerinin bir emaneti; kutsal emanetlerinden. Bu neyin anlamına geliyor? Efendim, tabir-i caizse huzurunuzda Hazreti Kur'an'da birçok önemli soru var; bizim mezhebimizde de var soracaklar: "Allah'ın kim, peygamberin kim, imamın kim...?" Bunlardan soracaklar hep ama bir şey soracaklar ki çok önemli. Hazreti Kur'an'da bu var: "Kendi kitabını oku. Sen ne düşündün buraya geldin, bu dünyaya geldin, geçtin, göçtün, ne anladın? Ne düşündün? Anladığın ne?" Sen, halifetullahu'l-arz, eşref-i mahlukat olmaya geldin. Sen geldin, "İnna lillahi ve inna ileyhi raciun"un sırrını bulmaya,

*halifetullahın sırrını bulmaya; insan-ı kamil olmasının sırrını bulmaya, Allah'ın esma ve sıfatının tecelli vermesinin sırrını bulmaya geldin. Şimdi aç, çantanı, aç söyle; heybeni aç, ne var içinde? Bunu bizden soracaklar. Ama maalesef Muhammed Azimî ne söyleyecek o gün? O gün çok utanacak: "Ben hiçbir şey bulmadım. Heybene baktım bunun sakalı, bunun saçı, bunun donu, bunun başı... Neye baktın?" Hazreti Pir, Şeyh Ahmed Yesevi(k.r.) güzel bir söz söylüyor, çok güzel mübarek: "Ayıp gören göz gayb görmez." Ayıp gören gözü biz söküp atmayı, gayb gören gözü Allah bize inşallah pirimizin himmetiyle nasip eylesin inşallah" cümleleri ile ve **"YA ALİM, YA HAKİM, YA HABİR"** esmaları ile Çanta-i Şerif'i Üstadımıza takdim buyurdu. Üstadımız: "Bana ne getirdin?" diye sorarlarsa, ben de çantayı açacağım, dervişleri getirdim" diyerek müjde buyurdu. Halife Efendi:*

"Euzubillahimineşşeytanirracimbismillahirrahmanirrahim.

SİKKE-İ SULTAN Sultanım, pirim! Sultan sikkesi, çok önemli bir mürşid-i kâmilin alametlerindedir. Bunların hepsi el yapımıdır; yani dervişler çileye girdi, pirimiz adına oturdular tek tek bunu yaptılar. Yedi kat zikir "La ilahe illallah, Allah, Hay, Hu, Hak, Kayyum, Kahhar har ismi" hepsi bunun üzerinde. Yani hepsinin tecelliyatı, bu mürşid-i kamilde var. Bunu normal insan, ya mübtedi, ya ortada duran dervişin müsade yok bunu takmasına. Ya bir şeyh-i kâmil olacak ya da halife-i mutlak olacak. Ondaki sonrasına buna müsade yok. Bunlar üzerine bunlardan istenecek bunlardan" buyurarak ALLAH esması ile Sikke-i Sultaniyi takdim buyurdu.

Halife Efendi:

"Euzubillahimineşşeytanirracimbismillahirrahmanirrahim.

MENTEŞE-İ ŞERİF

Efendim, sultanım! Bu menteşe-ı şerif çok önemli, kutsal bir emanet. Bu zat-ı mübareğinin bilir, bu bir dal değil, bu kötü rişe. Neyin? Bir mürşid-i kâmilin. Aradan, sıradan bir derviş, bir sufi değil bu. Bu kötü rişe, işin aslına çatmış birini temsil eder. İkinci çok önemli bir şey daha var; bu insan tüm hâller, hâl, kerimlik hâli, rahimlik hâli, rahmanlık hâli, kahharlık halini derk etmiş, bunu düşünmüş, ama hâlden makama geçmiş. Yani hem hâl var onda hem de makam var; kâim ve daim ve bâki suretinde, aynı bir ayna gibi olmuş. Allah Subhanu ve Teala'nın esma ve sıfatı tecelliyatını arasan, bu insanda arayıp onun aynasında görürsün. Hazreti Pir söylüyor; biliyorsun Muhammed Azimî, neden senin aynan çok kötü? Hiçbir şeyi, hakikati göstermiyor. Ondan hatire çok topraklar, kötülükler, bir şeyler var. Bunu silmek lazım. Sildikten sonra Allah'ın cemali orda gösterilir. Allah suretsiz bir surettir; cemâline baksan, bir insan-ı kâmilde, bir nebide, bir velide onu arayacaksın" buyurdu ve **DAİM BAKİ ALLAH** esmaları ile menteşe-i şerifi takdim buyurdu. Mürşidimiz Üstadımız himmet buyurarak:

"Bir kimse cemâlde fânî olmadıkça meydana çıkmayacak. Ancak cemâlde fânî olanlar mürşid-i kâmillerdir. Cenab-ı Hakk'ın cemâl sıfatında fânî değilse o tam bir mürşid-i kâmil değildir. Veli olabilir ama tam bir mürşid-i kâmil değildir. O yüzden, bizden size miras bir söz olsun: Eğer cemâlde fânî olmaz iseniz sakın "oldum" diye yola çıkmayın. Çünkü eğer ki cemâlde fânî olmayanlar kendilerini helak etmekle kalmazlar; arkasından gelen dervişanı da helak ederler. Asla ve asla bir kimse cemâlde fânî olmadıkça kendi kendine "olgunlaştım, oldum, kemale erdim" süsüne bürünmesin. Yoksa Cenab-ı Hak onu Kahhar ismi şerifi ile kahru perişan eder. Rabbim cümlelerinizi Cemâl ismi şerifinde fena eylesin, Amin. Cenab-ı Hak, cümlelerinizi Cemâl ismi şerifinde fena olanlara fena eylesin. Amin. Çünkü ya Peygamber sallallahu aleyhi vessellem hazretlerinde siddik noktasında onun peşindedir ya da siddiklerin peşindedir. Ya siddiksindir; Hazret-i Muhammedi Mustafa'nın sallallahu aleyhi vessellem hazretlerinin mübarek ruhaniyetinde ve nuraniyyetinde cemâlleşmiş, fena olmuş ve Cenab-ı Hakk'ın cemâlinde fena olmuşsundur ya da o fena olan bir kimseye derviş, mürid olmuşsundur. Baştaki ile sondakinin arasında bir fark yoktur. Bir kimse eğer ki Muhammedî noktada bir mürşide bağlandıysa, o nerede ise sen de ordasın. Bizleri de onlardan eylesin. Amin. Musa değiliz ki asamız olsun. Musa değiliz ki Tûr-i Sina'mız olsun. Ey merhametlilerin en merhametlisi, asamız da sensin, Tûr-ı Sina'mız da sensin" niyazında bulundu. Üstadımızın duasının ardından sofrayı kerem arz edildi. Üstadımızın Halifesi:

"SOFRA-İ SULTAN-I KEREM

." Sofra var, kutsal soframız var; ekmek var, su var, tuz var. Yemin edeceğiz. Pirimizin sofrasında oturup onun nuraniyeti ve ruhaniyetinden ders alacağız ama sofranı bozmayacağız. Hiçbir zaman vefadan, sıddıdan, safadan, sehadan öte durmayacağız. Erenlerin, Horasan pirlininin; burda başta yazmıştı pirimiz, burada zırh-ı şerifinde şerifinde; sıdk, sefa, vefa ve seha... Bu dört şey, erenlerin sıfatlarıdır. Onlardan hiçbir zaman, inşallah, taviz vermeyeceğiz ve onlara sadık kalacağız inşallah" duasında bulundu.

Sofranın üzerinde birleşen eller ve niyazlar ardından tekbirler ile Üstadımızın duası sofraya iştirak eyledi:

“Euzubillahimineşşeytanirracimbismillahirrahmanirrahim. HUUUU Sofra-i Sultan, Kerem-i Handan, tekbir Hayr-ı Cem-i Dağistan. Allahu Ekber! Allahu Ekber, Allahu Ekber, Allahu Ekber: “Rabbim cümle dervişân sofralarını bereketli eylesin, amin. Cenab-ı Hak katından nimetlendirsin, amin. Katından afiyet versin, amin. Katından lütfetsin, amin. Katından ikram etsin, amin. Maddi, manevi rızıklarınızı bol eylesin, amin. Maddi manevi rızıklarınızı bol eylesin, amin. Maddi manevi rızıklarınızı bol eylesin, amin. Rabbim, cennet sofralarında otuttuğu sofralardan eylesin, amin. Cenab-ı Hak, cemalullahına hepimizi fâni eylesin, amin. Ecmain.”

Halife Efendi: “Bismillahirrahmanirrahim. Zât-ı mübareğiniz canlar, dervişân biliyor; su, düşünce Allah’ın ilm-i hakikat-i Muhammedî, akl-ı kûl ilmi ilahinin temsilcisi. Ekme, bereket, maddi nimetler; su, manevi nimetleri ve tuz, ebcedde yüz on olarak vefa yani aman, bu tuzu tattın ama bu tuzu tattıktan sonra, bırak kadere...Pirimizin tuzunu tattık. Bundan sonra bu sofranın hürmetini çok saklayacağız inşaallah” buyurarak sofranın şekerini arz etti:

“Euzubillahimineşşeytanirracimbismillahirrahmanirrahim...Allah aşksızlara aşk, işsizlere iş nasip eylesin, amin. Allahu Subhanu Teala, ism-i zatı ile kalplerimizi pûr nur kıla, amin. Allah korktuğumuzdan emin, ümidimize nail eyleye, amin. Nur-u Nebi Kerem-i Ali. HUUUU demler safalar. Hz. Mevlana, dem-i Hazreti Mevlana, Sır-ı Cenab-ı Tebrizî, Kerem-i İmam-ı Ali şefaati Muhammedî Nebiyyü’l Enbiya, Nur-u Muhammedin Nebi, Nur-u cemi’ul enbiya-ı evliya, cümle yarlara canlara nasip olsun. Hu evvel-i ahir yâr. Hu zahirî batınî yâr. Her yerde söyledik HUUUUUUU! Bu sünnettir, şeker hazırlanmış herkese. Bu zikrullahta pirimiz önüne sofraya koyulur. Zikrullah olacak. Ondan sonra törenimizin sonunda, ayinimizin sonunda herkes pirin elinden öpüp bundan, bu şekerden alacak. Zatınız biliyorsunuz siz, bunu önceden de yapmış sultanımız, evde bir hasta, kötü bir haber gelirse; inşaallah Allah esirgesin. Böyle bir durumda bunu kullanırsınız inşaallah.” duasında bulundu. Bismillahirrahmanirrahim Ya Allah. **HAYYUL KAYYUM YA ALLAH**” Esmaları ardından Zülfikar-ı Şerif takdimine geçildi.

Halife Efendi:

Halife Efendi:

Zülfikar-ı Şerif, bu Zülfikar-ı Şerifi bir mürşid-i kâmilin alametlerinden esbabın biri. Hak ile bâtıllı ayıran, doğruyla eğriyi ayıran ve nur ile zulmeti yani aydınlık ile karanlıkları ayıran bir insanın alameti. İnşallah pirimiz, nuraniyeti ve ruhaniyeti ile pirimize bereket olsun inşaallah, amin.” **ALLAH, HU, ALLAH, HU** esmaları ile Halife Efendi ve Üstadımız Efendimiz Zülfikar-ı Şerifi zulme karşı kuşanarak zülfikar zikri ile meydana çıktılar. Efendimiz: “Kılıç harbi, aldatmaca değil yani. Herkes hâddini, hududunu bilecek. Rabbim, hâd ve hudut bilenlerden eylesin inşaallah, amin. Cenab-ı Hak, muhafaza ettiği kullarından eylesin, amin. Rabbim daim eylesin inşaallah” diyerek dua buyurdular. Akabinde Kâfûr-u Şerif ve Tütbetü’l Kerbela takdimine geçildi.

Halife Efendi:

“Euzubillahimineşşeytanirracimbismillahirrahmanirrahim, Efendim, zat-ı mübareğiniz bilir, bu kâfur ve İmam Hüseyin Efendimizin türbesinin toprağını. Söylediniz en son gece biatta. Bundan sonra söyledi, "Ne zaman olacak bu? Ne zaman olacak?" dedi, "Oğlum, bu yol olmak yolu değil, ölmek yolu. Ölmekten hatıra gelirsen eyvallah, buyur." Bu kâfur, kâfuru mübarek biliyordunuz, cenazeye yakarlar. Burda ölü lazım. Pirimiz söyledi. Burda bir tiyatro yapmıyoruz. Bundan sonrası çok tehlikeli. Burada duranlar için bir işler olacak, istemeyenler elini gösterebilir. Eyvallah, ellerinden öperiz, bunu şey etmeyiz.

Bunu başına nasıl sadaka olur, şöyle: Kerbela toprağında, orda canını vermiş, malını vermiş, orda her bir şeyini vermiş; o anlama geliyor. Ölmeye hazır mısınız, var mısınız? Hazır mısınız? Olanlarla gidiyoruz; kâfur, ölüm sesi geliyor bundan sonrasında. Bu yolda ölmeye hazır mısınız?" diyerek

YA ŞEHİD YA VEDUD esmaları ile kâfuru dervişlerin başın

a serpiştirdi ve: "Şarab-ı Tahur, on iki çeşit hazreti Kur'an'da şarap var, söylenmiş: Şarab-ı Tahur, Şarab-ı Selsebilî, Şarab-ı Zencebilî, süt şarabı, su

şarabı ve tam on iki çeşit şarabın geçtiği ayet-i şerif var, şimdi zaman yok. Bunlar hazırlanmış; on iki pir, yirmi dört makamın nişanelerinden hazırladık. Şimdilik bundan türbeden gelen topraktan ve kâfurdan ilave ettik. Yani bunu içen, inşallah o makama erişsin" buyurdu.

Üstadımız, Kıymetlimiz, Efendimiz, Pirimiz, Sultanımız:

“Çölün ortasında kalırsın; yapayalnızsındır, hiç kimse yoktur etrafında. Sağa çırpınırsın, sola çırpınırsın. Medet istersin. O gelir atının üzerinde cengaverce vücudu, kanrevandır, sarı-ğış kanrevandır, cübbesi kanrevandır, atı kanrevandır. Ya onun terkisine binersin o seni götürür ötelere doğru ya da sen Yezidî olur çıkarsın. İkisinden biridir, üçüncü bir yol yoktur. Ya Hüseyinîsindir, candan geçersin; her şeyinden geçersin. Nesimi gibi derini de yüzerler; her şeyini bırakırsın. Hüseyini isen eğer, ne kanını düşünürsün ne canını ne dünyanı düşünürsün ne ahiretini. Bakamazsın onun gözlerine, gözleri kanrevandır. Tutamazsın ellerini; elleri kanrevandır, onun kanrevanlığını eğer ki dışardan görür korkarsan, çıkma yola; otur evinin içinde, eşinle çocuklarıyla zaman geçir, malını say, mülkünü say, paranı say ama sonunda Yezidisindir. Yok, onun terkisine bindiysen bir bakarsın ki kanrevan gördüğün her şey gül bahçesiymiş. Eli gül kokar, cübbesi gül kokar, atı gül kokar, nalı gül kokar, nefesi gül kokar, dili güldür, yüzü güldür, sarı-ğış güldür, başındaki sikkesi güldür, kılıcı güldür, kını güldür. Onun bakışı güldür, gülüşü güldür. O zaman anlarsın ki Hüseyin güller içinde güldür, gül bahçesinde güldür. O zaman anlarsın ki o Muhammed-i Mustafa'nın gülü, o Cenab-ı Hakk'ın cemalinde kabul ettiği cemalidir” cümle-i sırrı ile kelâm buyurdu.

Ardından Halife Efendi:

“Bismillahirrahmanirrahim. Burda çok önemli bir ayın var; Horasan pirlere ayını. İşin sonunda o şerbet, o Şerab-ı Rabbani ve Hakkani olarak içilecek. Bu makam çok önemli; dervişan yani bu normal, ilk dervişlere verilmez. En yolun sonuna gelmiş çok önemli dervişlere, makam sahiplerine verilir bu. Burda bir bade var, bir kadeh var; şeriat, tarikat, hakikat ve marifet.

Pirimiz ve üstadımız, ilk olarak fakiri takdim edelim sultanımızın huzurunda, desturuna göre. Ondan sonra herkes, Pirimizin elinden bu şarabı alıp bu kadehi alıp, nezar olacak inşallah. Herkesin haddine göre, kapasitesine göre o şaraptan, o kadehten, o şarab-ı rabbaniden, o cennetin şerbetlerinden takdim olacak. Dört kişi burada olacak; iki kişi bu fakirin kanatları, iki zakirimiz. İki kişi de üstadımızın arzu ettiği kişi. İhtiyaç var; üstadım, kimler olsunlar? Destur, siz biliyorsunuz.” Diye soru sordu. Üstadımız: “Buradaki herkes olsun” diye müjde buyurdu. Üstadımızın Halifesi: “Siz desturun, siz emredersiniz” deyince, Efendimiz: “Cafer, seç...” diye buyurdu. Seçilen dervişâna mumlar verildi. Akabinde Halife Efendi:

“Mumlardan birini alır mısınız? Mumlardan birini alın, efendimizin sağına ve soluna geçin...Bu dört mum sahibi, dört pirin alameti. Pir-i sohbet, pir-i delil, piri-i dua ve pir-i nezer anlamına gelir. Bir dervişin dört kolu olur, dört kişi yeter. Piri-i irşad, piri-i mutlak, burada oturmuş; dört pir de yardımcı olacak, yani dört kanadı vardır mürşid-i kamili mükemmilin. Pir-i sohbet, pir-i delil, pir-i dua ve piri-i nezer...Piri sohbet, sohbet eder; tüm ayinleri, dersleri, tüm yolun nasıl olacağını öğretir. Delil, sorulara cevap verir; dua, daima bu fakire dua eder. Nezer, tüm bunların letai-fine her an nazar eder. Ona, her güzellikleri onun kalbine ilham eder. O dört kişi anlamına geliyor” diyerek şerbet takdimini izah etti.

Ardından ceviz-i şerif getirildi. Halife Efendi:

“Bismillahirrahmanirrahim. Sultanım, pirim, burada bir ceviz var. Herkes bakabilir mi, yaklaşabilir mi? Bakın, bir ceviz var. Bu fakirin kafası, başı, düşüncelerim...Bunu alarak şimdi huzurunuzda geldim. Kadim

Horasan pirlininin...Bunu, başını kesip yani senin başını aldım, kafanı aldım. Kestikten sonra, bunu bir ceviz kıranla şöyle bunu, üstadım, rica ederim. Siz yapın bunu. Bismillahirrahmanirrahim. Destur. Benim kafamda ne var? Ben şöyle düşünüyorum, şöyle ümit ediyorum, şöyle olsa iyi olur, şöyle olsa iyi olur. Şöyle yapalım...İyi, senin aldığın, senin olduğun, kafanda olan düşüncelerin hepsini aldım, şöyle kırdım.

Ondan sonra burada şeker var; öz nuraniyet, ruhaniyet, Peygamberi Zışan Efendimizin sallallahu aleyhi ve ali vesellem ve cümle Pir-i Piranımızın ve Enbiya

ve mürselinin nuraniyeti, ruhaniyeti, hakikat-i Muhammedi ile bunu kattım. Şimdi bunu tattım. Bak şöyle yaparlardı. Ne düşünürsen, çok düşünürsen, şöyle düşünürsen eyvallah. Düşüncelerinin hepsini aldım. Bundan sonra sen düşünmeyeceksin, efendin düşünecek. Ben istiyorum yok, istemek senden gitti; dervişlik emre tabi olmaktır. Eyvallah, şöyle tattık. Efendimiz, rica edelim bunlardan birer tane herkese, bu dört kişiye lütfen rica ederim, veriniz. Eyvallah, bunlara da veriniz rica ederim. Senin fani düşüncelerini, öz baki düşüncelerimizle, Allah'ın nuraniyeti ve ruhaniyetine kattım. Aklî cüz ve aklî kül ile kattık, onu bir güzel tatlı hale getirdik. Eyvallah. Şimdi yola geldin, mübarek olsun inşallah, Allah razı olsun. Eyvallah.” buyurdular ve ardından Bade-i Kudretullah takdim buyuruldu.

Halife Efendi:

“Şimdi bir bade geliyor, bunun adı kudretullah, Allah'ın kudretinin temsilcisi tüm Hay ismiyle kaç saatten beri, yarlarımız, canlarımız hazırlamış, keşkûlun içerisinde zembille getirilmiş. Bu ne anlama gelir? Bunu kime verirler? O derviş verirler ki halkın sırrını, halkın sırrını saklamayana hiçbir zaman Allah'ın sırrını vermezler. Şimdi insanların sırrını sakla ki sırrullahı sana versinler. Şimdi bunun içinde o şarab-ı tahir, Allah'ın kudretullahı; bunu içenler anlasınlar. Ya derviş, uçar ya uçar. Bir mikrofon verir misiniz? Ben çok bunu söyleyemiyorum, Üstadımız bunu daha iyi anlatır” diyerek Üstadımızın izahını rica buyurdu.

Üstadımız: “Ya derviş derviş olur, kemale erer ya ortada kalır, kemale erenlerin yanında olur ya da geri dönenlerden olur ki Allah muhafaza eylesin. Helak olur gider. Allah insanları üçe ayırmıştır: Ya önde gidenlerden olur ki derviş önde gidenlerdendir. Sufiler önde gidenlerdendir ya da o kimse ortada kalanlardan olur ya da o kimse geri dönüp helak olanlardan olur. Rabbim bizi ileride olanlardan eylesin, amin.” niyazında bulundu.

Halife efendi: “Pirimiz en son makamda olduğundan Bade-i şeriat, Bade-i tarikat, Bade-i hakikat, Bade-i marifet. O dört... Ondan sonra Bade-i Pir Üstat; üstad makamının şarabını, bunu şöyle beş tane yapacağız inşallah. Bismillahirrahmanirrahim. **YA HAYYU YA KAYYUM....**

İkinci makama geldik, bakın. Bu ne anlama geliyor? Pirin önüne geçtin ve onun sırrını anlamak lazım. O burada otursun; yani Peygamberi Zîşan Efendimiz sallallahu aleyhi ve Ali vessellem, diri bir keman, ondan çok az yakın, çok yakınlaştın Hakka. İlme'l yakîn yetmez, ayne'l yakîn yetmez, Hakke'l yakîn, o zatı bileceksen, Allah'ın tecellisi ona hatîr burda oturacaksan. İkinci makam ne makamı? Tarikat. Bismillahirrahmanirrahim. YA HAYYU YA KAYYUM... Üçüncü makam hakikat makamı. Bu insanda çok önemli; özünü görmek lazım. O makamların hepsini berk etmek lazım.

Bismillahirrahmanirrahim. YA HAYYU, YA KAYYUM...

Dördüncü makam Sultanım: Marifet makamı. En son mertebe, pir ve üstat, mürşid-i kamil mükemmilin olduğu mertebe. Bismillahirrahmanirrahim. YA HAYYU YA KAYYUM... Tamam, biz de olan emaneti verdik... Yani benim olduğum, öz kendi düşüncem olsa ben tacımı başımdan alıp belimi açıp şöyle huzuruna Efendimizin ama aynen değil, yani benim arzum, Efendimizin huzurunda çok böyle şey yapmamak ihtiyacı; edep-ten ben hariç olup postumu bu tarafa se-receğim. Sultanımız bu tarafta otursun. Buyurunuz efendim, sultanım.

Efendim Sultanım, müsaadeniz olursa o sekiz kişi, siz intihap etmişsiniz. Şimdi onların gelip burda ayinlerini yapması icabet ediyor. Onlar en yakın halka, adaptan sünnetten biliyorsunuz. Müsaadeniz var mı acaba? Lütfen onları çağırın gelsinler. Canlar, dervişan, yarlar, erenler, bunlar bir dervişin, bir zakirin riştesi, bağlantısı pirine. Pirimizin, sultanımızın, 110 tane bu iplerden var, bir dervişin, zakirin 72 tane var. O, Şüheda-i

Kerbela'nın sırrı, 72 nefer, çok sınıksız Mevlasına, Pirine bağlanması lazım burada. Onun anlamı bu. O da 18, yani pirimiz o Hay ismini söylemiş, onlar da canlanmış, onlar da yeniden dirilmiş, hazırlanmışlar” buyurarak Üstadımızdan destur alıp o sekiz kişiyi tekbirlerle rüşte bağıyla birleştirdi Ve açıkladı:

“Şimdi bundan sonra pirim şimdi yakın halkaya geldin, mahremlere karıştın. Şimdi evliyanın sırrına erdin. Şimdilik seni de halktan Hakka makama geçirdi. O zakire bir asa verilir. O da şöyle nasıl piri dimdik durmuş, o da bu yolda dimdik durmaya vazifeli, farz ona, ayeti Kur’an’da olduğu gibi..”

YA HAYYU YA KAYYUM esmaları ile yakın halakadaki sekiz dervişân Efendimiz, Sultanımız, Üstadımız ile ahidleşerek can bağı kurdu.

Üstadımız dua buyurdu:

“Elhamdülillah rabbilalemin, elhamdülillahirabbilalemin. Essalatü vesselamu aleyke ya Resulallah. Essalatü vesselamu aleyke ya Habiballah. Essalatü vesselamu aleyke ya Nebi Allah. Essalatü vesselamu aleyke ya Halgullah. Essalatü vesselamu aleyke ya Arşillah. Essalatü vesselamu aleyke ya emine vahyallah, amin, amin. Velhamdülillah rabbil alemin. Ya Rabbi, ahitlerinde duranlardan eyle.

Ya Rabbi, tövbe edenlerden eyle. Ya Rabbi, seni zikredenlerden eyle. Ya Rabbi, bizleri hamd edenlerden eyle. Ya Rabbi, bizleri şikayet edenlerden eyleme. Bizleri nankörlerden eyleme. Bizleri sıratı müstakime dosdoğru gidenlerden eyle. Bizleri cemalullahına kavuşturduğün kullarından eyle. Bizleri cemalullahına kavuştuğün kullarından eyle. Bizleri cemalullahına kavuşturduğün kullarından eyle. Amin. Subhane Rabbike Rabbilizzeti emma yesifun veselamun alelmurselin velhamdülillahi Rabbil alemin. Amin. El-Fatiha maassalavat.

Halife Efendi: “Efendim, şimdi bunlar takdim olunur. Siz destur verirsiniz, her bir tanesine birer rişte verilir; ahidine sadık olmak için götürsünler. Kendilerine bir tane Rişte-i Şerif... Yani bu size bağlantının ahdidir. Cafer Abi, bunu her kime arzu ederseniz onu ona veriniz. Bir küçük hediye var, Efendim. İran’daki canlar tarafından küçük hediye, el yapımı minâkari. Umarım size layık olur.

Teşekkür ederim, Allah razı olsun... Efendim, şimdi Bade-i kudretullah... Bunlar tek tek gelip o şaraptan içme arzusunu arz ederler. Bismillah, destur var mıdır? Bismillah. Siz bu sekiz kişiye, dokuz kişiye verenden sonra o kadehler hazır, onu siz nazar eyleyin, paylaşsın. Ondan sonra arzu edersiniz; ellerinizi öpsünler, siz nazar eyleyesiniz, paylaşsınlar. Tamam, şimdi bu sekiz kişi seri bir şekilde gelsin. Kim ilk gelsin Efendim, meydana çıksın? Diz dize sultanımızla. Dizlerini Efendimizin dizlerine dayayacaksınız. Efendimizin iki kaşının arasına bakıp o onu takdim ettiğinde, o hay ismini söyleyecek, onu sen yavaş yavaş içeceksin.” diyerek tarifte buyurdu.

Üstadımız Efendimiz Sultanımız, orada bulunan hazîrûna bade içirdi ve “Ölünceye kadar Kur'an ve sünnete tabi olup yolun adap ve edebine uyacağına söz veriyor musun? Söz veriyor musun? Söz veriyor musun?” buyurarak dervişanla ahidleşti. “Hepinize de kendi elimden içirmek isterdim. Bugün malum, aşağıda da bir programımız var. Ben şimdi sıradan, ayaktaki arkadaşlarla, hepsiyle de zakirlerle de ahitleşmek istiyorum; çavuşlarla da ahitleşmek istiyorum.” buyurdu.

Her bir dervişine, zakirine ve çavuşuna bizatihi içirdiği bu “Kudretullah badesi”ni daim gönlünde bulundurup ebedi ahde vefa gösterenlerden eylesin Rabbim cümlemizi inşaallah. Hakkı hak bilip Hak yolunda mücadele eden, batılı batıl bilip batıla karşı cihat eden kullarından eylesin inşaallah Rabbim cümlemizi.

EL-FATİHA MAASSALAVAT

Leyla Tuba TOPTAŞ

MÜNACAAT

Sen Bu dünyada ağla ki Ötelerde gülesin dedin
Biz bu dünyada gülüp ötelerde ağlamayı seçtik ey Koca Ahmed Yesevi

Sen Kâfir bile olsa kimsenin kalbini kırma dedin
Biz kâfiri sevdik herkesin kalbini kırdık ey Koca Ahmed Yesevi

Sen Gönlü kırık, zavallı, garip birini görürsen yarasına merhem ol dedin
Biz nerede gönlü kırık var nerede zavallı var nerede garip biri var onun derdine dert
kattık ey Koca Ahmed Yesevi

Sen İki alem gözlerime haşhaş tanesi kadar görünmedi dedin
Biz Hem bu dünyayı hem de içindekilerini içimizde büyüttük de büyüttük
ey Koca Ahmed Yesevi

Sen yalnız hakkı sevdim ben dedin
Biz Allah'tan başka her şeyi ölesiye sevdik

Sen ey gaflet uykusunda uyuyanlar iyi biliniz ki sizi yaratan uyumuyor dedin
Biz o gaflet uykusunda rüyalardan rüyalara koştuk

Sen Gözüm yumup da açana kadar ömrüm geçti, bu dünyayı geçmez akçeye satasım gelir dedin
Biz her gün akçe akçe öte dünyamızı, acımadan göz yumup da açana kadar sattık

Sen ölmeden önce can vermenin derdini çektim dedin biz hiç ölmeyecekmiş gibi hiç can
vermeyecekmiş gibi yaşamaya devam ettik

Sen Şeytan gönüle yerleşmiş, ben ağlamayım da kim ağlasın dedin biz gönlümüzü şeytana
otağ eyledik, ağlamak aklımıza bile gelmedi

Biz bir şey demeyelim artık ey Koca Ahmed Yesevi, yüzüne bakmaya yüzümüz,
ağzımızı açmaya haddimiz yok
Sen konuş sen söyle sen bildir bizlere:

Aşk belâsı başa düşse, ağlar eyler,
Aklını alıp, şaşkın kılıp, hayran eyler,
Gönül gözü açıldıktan sonra giryân eyler,
Lâ-mekânda Hakk'tan dersler aldım ben işte.

Melek BÖLÜKBAŞI

GÜNEŞ'İN YÜKSELDİĞİ YER- HORASAN

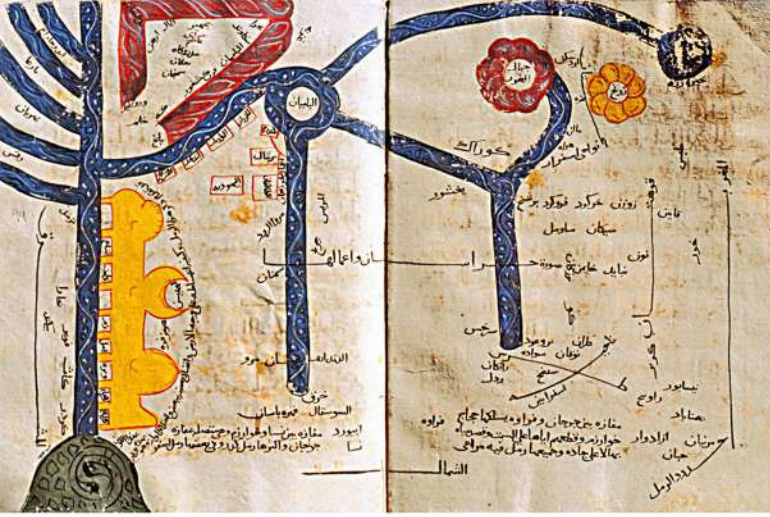
Geçtiğimiz aylarda tasavvuf tarihi açısından belki de bizleri üçyüz yıl öncesine götürecek bir törenle karşılaştık. Vakfımızın İran halifesi Muhammed Azimi beyefendinin hazırlığını yapmış olduğu ve Üstadımız Bayındırlı Hacı Mustafa Özbağ Efendi Hazretlerinin yörelerinde gerçekleştirilen bu tören ' HORASANİ TÖREN' olarak ifade edildi. Bizler de tasavvuf tarihi açısından her zaman kıymetle anılan bu coğrafyanın en azından teknik detaylarını beraber işleyelim istedik.

Farsça bir kelime olan Horasan "Güneşin yükseldiği yer" anlamına gelmektedir. Dört önemli bölgeye ayrılmış geçmiştir. Birincisi, Abar Şehri ki burası Nişabur kentidir. İkincisi Merv, üçüncüsü Herat ve dördüncüsü Belh şehri. Kunduz, Semerkand ve Toharistan da Belh kısmında yer alıyorlar. İran Parlamentosu (İran sınırlarında kalan horasan topraklarını) tarafından 18 Mayıs 2004 tarihinde üç eyalete ayrılmıştır. Horasan eyaletinde; Farslar, Horasan Türkleri, Türkmenler ve Kürtler yaşamakta. Horasan Türkmenleri Şia ve Sünni mezheplerine bağlıdır. Bu eyaletler: Kuzey Horasan, merkezi: Bucnurd, diğer şehirleri: Şirvan, Cacarm, Maneh, Samlaghan, İsfarayen Güney Horasan, merkezi: Bircand, diğer şehirleri: Sarayan, Nahbandan, Sarbişeh Razavi Horasan, merkezi: Meşhed, diğer şehirleri: Goçan, Dargaz, Çenaran, Serahs, Fariman, Türbet Cam, Taybad, Ferdows, Gayen, Haf ve Roştah, Kaşmar, Bardaskan, Nişabur, Sabzevar, Gonabad, Kalat, Boshrooyeh ve Khalil Abad¹

Bu coğrafyayı şöyle bir çerçevelersek eğer, Kuzeyde türkmənistanın bir bölümü, harizm ve maveraünnehir tarafından çevrilmiştir. Güneyde deşt-i lut ve kirman ile rey arası fars topraklarıdır. Doğuda Huttel (tacikistan da kul'ab çevresi) , Gur (orta Afganistan) ve kısmen sicistan(sistan) Batı, deşti kebirin batı kısmı ve taberistan ile cürcandır. Bu alan 'ümmühat' denilen Nişabur, Merv, Belh ve Herat merkezleri etrafında yer alan dört büyük bölge olarak tasvir edilir. Tahiriler zamanına kadar bölgenin idari merkezi Makdisi'nin "Horasan'ın ümmü'l- kurası" dediği Mevt'ti.

Fiziki olarak incelendiğinde ,Horasan'ın kuzeyi dağlıktır; dağlar, güneydoğu istikametinde ve iki silsile halinde Kuzey Afganistan'daki Benditürkistan, Sefidkûh ve Hindukuş dağlarına ulaşır. Bu silsilelerin Türkmənistan çölleri boyunca devam edeni Küpet, Gülistan, Karadağ ve Hezarmescid, Elburz sıradağlarının uzantısı olanı ise Şahcihan, Aladağ ve Kûhibinâlûd kütlelerinden meydana gelir. Yükseklikleri yer yer 3000 metreyi aşan tepeler vardır. Dağlık bölgenin güneyinde, batıda Irâk-ı Acem'e kadar giden Deştikevîr adındaki tuz çölü uzanır.

Deştikevîr çeşitli kum oluşumları ile batıdan Horasan'a girişi engeller. Bu çölün güneyinde yükselen bir sıra tepe onu daha güneydeki Deştîlût'tan ayırır. Burada da çöllere ve Nemekzâr gibi tuz havzalarına rastlanır. Kuzeyde geniş ve birbirine bitişik, güneyde küçük ve birbirleriyle bağlantısı olmayan birçok vaha vardır.

Bölgenin en önemli iki nehri, kuzeydeki dağlardan çıkıp Hazar denizine dökülen Etrek ve Cürçân'dır. Kuraklığın hakim olduğu bu tarz iklim bölgelerinde yağış olsa dahi hızlı buharlaşmadan dolayı topraktaki tuzluluk artar ve kullanılamaz hale gelebilir. Bazen tuzlu bataklıklar oluşur. Ancak Kuzeyde nisbeten düzenli bir yağış rejiminin bulunması, buradaki vadi ve yamaçlarda tarım yapılmasına ve hayvancılığa imkân vermektedir. Su bölgesel olarak yer altında depolandığı için kuyular vasıtasıyla kullanılır ve tarımsal üretim bu şekilde yapılır. göçebelerin kendini gösterdiği bu bölgede küçük baş hayvancılık, deve, at yetiştiriciliği hakimdir. Elde edilen yünler ipliğe ve ardından muhteşem detayları olan halı , kilim , şal gibi eserlere dönüştürülür. Ayrıca bölgede bir çok maden vardır. Ancak . Bugün Horasan'ın en önemli toprak altı zenginliği zümrüt ve diğer kıymetli taşlarla birlikte Nişâbur yakınlarında çıkarılan firûzedir.

Horasan, göç ve istilâ yolları üzerindeki bir kavşak noktasında bulunuyor. Bu yüzden eski yerleşim yerleri, çeşitli medeniyetler ve ırkların bölgede toplanması horasanın kaderi olmuştur. Hindistan ve İran'a yayılan Hint-Avrupa kökenli Ârî ırkın ortaya çıktığı yer Horasan'dır. Hunlar'a ve Göktürkler'e bağlı çeşitli Türk boyları, Araplar ve Cengiz istilâsından sonra Moğollar da Horasan'a yerleşen unsurlar arasındadır. Bölgeye gelen ilk müslümanlar elbetteki batıdan yani Irak ve Basra üzerinden gelen Arap askerleridir.

Hız. Muâviye iktidarı ele geçirincede,öncesinde Hız. Ömer ve Hız. Ali(radiallahuanhüma) nin sevkettiği askeri birliklerin yanlarına eşlerini ve yeni sevk ettiği askerlerin ailelerini de göndererek bölgeye yerleşim sağlanmıştır.

Merkezî şehirlerde ve stratejik kalelerde bulunan terk edilmiş evlere veya kendileri için kurulan mahallelere, kamplara yerleştirilen bu insanların büyük bir çoğunluğu yine Irak'tan geliyordu. Doğu bölgelerine, özellikle de Horasan'a göç eden kabile unsurlarının asıl kaynağını Arap yarımadası oluşturuyor ve çeşitli kabileler izin almaya gerek duymaksızın Basra körfezini geçerek doğuya ulaşıyorlardı.²

Bölgenin etnik çeşitliğine türkların, moğolların, perslerin dahil olduğunu tarihi kayıtlarda akıllara getirirsek horasanın pek çok millet tarafından kabul edilerek saygı görmesini de bir parça delillendirmiş oluyoruz aslında. Şuanki sınırlarını ifade ederken kullandığımız ülke sınırları ve kullanılan şehir ve bölge ifadeleri tarih boyunca değişime uğramıştır. Fetihler, kaybedilen topraklar , toprak sahiplerinin hangi milletten olduğu bu ifadeleri çeşitlendirmiştir. Örneğin; Horasan'ı Grek coğrafyacıları İskender'in fetihleri sırasında tanıdılar ve Belh-Merv civarına Baktria (Baktriana), Herat taraflarına Aria, Nişâbur dolaylarına da Parthia adını vermişlerdi. Çeşitliliği ve renkli dokusunu günümüze kadar taşımayı başarmış bugün hala dikkat çeken bir bölgedir.

MAĞARADA BİR VELİ, BİR DE FUKARA

“Eğer siz ona (Peygamber'e) yardım etmezseniz, Allah, ona yardım eder. Hani o kâfirler, onu Mekke'den çıkardıkları vakit sadece iki kişiden biri iken, ikisi de mağarada buldukları sırada arkadaşına "Üzülme, çünkü Allah bizimledir." diyordu. Allah onun kalbine sükûnet ve kuvvet indirmişti ve onu görmediğiniz bir orduyla desteklemişti. Kâfirlerin sözünü alçaltmıştı. Yüce olan Allah'ın kelimesidir. Ve Allah güçlüdür, hikmet sahibidir.” (Tevbe Suresi, 40. Ayet-i Kerime)

“O gençler mağaraya sığınmışlar ve “Rabbimiz! Bize katından rahmet gönder ve bize içinde bulunduğumuz durumdan bir çıkış yolu göster!” demişlerdi.” (Kehf Suresi, 10. Ayet-i Kerime)

"Dünyada bu zamanda nice Ashab-ı Kehf vardır ki
Senin yanı başındadır, karşındadır.
Dost da onunla nağmeler terennüm eder mağarada;
Fakat ne fayda ki senin gözünde kulağında mühür var.”¹

Mağaradayım Ey Veli! Ne İbrahim'im ne Musa
Firavun'um Nemrut'um bile yok, dostsuz düşmansız hâldeyim
Yanımda arkadaşlar hatta bir köpek de yok
Uzun uzun uykularda dolaştım durdum ama onlar gibi güneşten de korunamadım²
Güvercin yuva yapmamış kapıya, örümcek ağ örmemiş
İki kişiden biri³ de değilim mağarada
Yılanlar geldi hem ayaklı hem ayaksız
Mağaradayım nefessiz, sensiz, kimsesiz...

“Mademki siz onlardan ve Allah'ın dışında tapmakta oldukları varlıklardan uzaklaştınız, o halde mağaraya sığın ki, rabbiniz size rahmetini yaysın; işinizde sizin için fayda ve kolaylık sağlasın.” (Kehf Suresi, 16. Ayet-i Kerime)

O güzellerini mağarada toplamış zaman zaman
Ey Veli! Sana sordum ki “mağara nedir?”
Dedin ki “gölgesidir O'nun”
Kördüm, ışsızdım, karanlıktım, dünyayı dahi göremezken;
Kırpıklar altındaki gözlerimi nerelere çevirdin?

1. Mesnevi 405. Beyit

2. Kehf Suresi, 17. Ayet-i Kerime

3. Tevbe Suresi, 40. Ayet-i Kerime

Sen ki mağaraya minderler dikersin, kandiller yakarsın
Sen ki yemekler pişirirsin, içine bildircin eti⁴ katarsın
Sen ki ellerinle tesnim'den⁵ kâfur'dan⁶ içirirsin
Sen ki fenerler gibi yolları aydınlatırsın

Kimsenin kimsesi yok iken gariplerin babasısın
Dinlenecek yer bulunmazken mazlumların sığınağısın
Sen ki bahar yağmuru, güneşte serinlik
Sen ki Alemlerin Rahmetini (sallallahu aleyhi ve sellem) gönlümüze işleyen eşsiz terzi
Ellerinde keçi sütü içirdin, ki ellerin zebercettir

Kur'an'ın satır araları mercanların arasından dökülür
Kaynar göğsümüzde bakışların, seslenişlerin
Yemen'de olan da yanında olan da canında ikametlensin diye
Uzak yollar bir gecede dürülür

"Tanrı gölgeyi nasıl uzattı (âyeti) evliyanın nakşidir.
Çünkü velî, Tanrı güneşi nurunun delilidir.
Bu yolda bu delil olmaksızın yürüme, Halil gibi "Ben batanları sevmem" de!⁷
Yürü, gölgeden bir güneş bul. Şah Şems-i Tebrîzî'nin eteğine yapış!
Bu düşün ve gelinin bulunduğu yerin yolunu bilmezsen Hak ziyası Hüsameddin'den sor!
Haset, yolda gırtlığına sarılırsa... bil ki İblis'in tuğyanı hasettedir."⁸

"Rabbinin gölgeyi nasıl uzatmakta olduğunu görmedin mi? Dileseydi onu elbet hareketsiz de kılardı.
Sonra biz güneşi, ona (gölgeye) delil kılmışızdır." (Furkan Suresi, 45. Ayet-i Kerime)

Yemin olsun, güneşe ve kuşluğuna⁹ gölgeden bir güneş gösterildi
Allah'ın ipine sıkıca sarıl, yaşamak O'nu sevmektir denildi
Birlik oldu; güneşi seven gölgeyi, gölgeyi seven O'nu sevdi
Sıfatlarını gönlümüzün gözüne ilmek ilmek işletti

"Cenab-ı Hak ayet-i kerimede der ki: "Allah gölgeyi nasıl uzattı?" Allah'ın gölgeyi uzatması, veliliği kerametle desteklemesi. Velilerini ardı ardına göndermesi, müessesesini oluşturması. Allah gölgeyi uzattı. Velilerini tesbih tanesi gibi ardı ardına ekledi. Velilerini kendi zamanının içerisinde, zamanın kutbu etti. Allah gölgeyi uzattı. Gölgeyi genişletti. Gölgeyi büyüttü. Gölgeyi devam ettirdi. Veliler ardı ardına geldi."¹⁰

21 yaz geçirmiş 21. Kışımı geçirirken yollar eklendi üst üste; ki ömrüm bahar olmuştur
Ötelerden yazıldığımız yolun, yol aydınlığına vardırırdı ömür, bir Şebi Arus gecesi
Günler geceler geçti, gözyaşı buharından bulutlar coşmuştur.
Allah'ın tüm sıfatlarına aşığız, hayranız, hastayız, deliyiz;
Habibine (sallallahu aleyhi ve sellem) hasretiz, yangınız, meftunuz, deliyiz;
sıfatlarından bir veliye tabiyiz, yoldaşız, soluktaşız, deliyiz...

Hüsnanur TÜRE

4. Bakara Suresi, 57. Ayet-i Kerime

5. "Onlara mühürlenmiş, mührü de misk olan nefis bir içki sunulur. Yarışanlar, işte bunlar için yarışsınlar. O içkinin karışımı tesnimden, yani Allah'a yakın olanların içecekleri bir kaynaktanır." (Mutaffifin Suresi, 25-28)

6. "Kuşkusuz iyiler de karışımı kâfur olan dolgun bir kadehten içerler." (İnsan Suresi, 5. Ayet-i Kerime)

7. "Üzerine gece bastırınca, bir yıldız gördü:"Rabb'im budur" dedi. Yıldız batınca da:" Ben batanları sevmem" dedi." (En'âm Suresi, 76. Ayet-i Kerime)

8. Mesnevi, 425. Beyit

9. Şems Suresi, 1. Ayet-i Kerime

10. Üstad Mustafa Özbağ/(Mesnevi Şerif 420/429. Beyitler Şerhi) <https://www.youtube.com/watch?v=KGpo4orn2WA&t=2s>

"Andolsun, biz Âdemoğullarını şan ve şeref bakımından en üstün kıldık." (İsra Suresi, 17/70.)

İslam dini, insan onurunu, ahlaki değerleri ve toplumsal düzeni koruma amacını güder. Bu, İslam'ın temel öğretisinin, insanın yaratılışının yüceliği ve Allah'ın ona verdiği değeri yansıtmalarının bir sonucudur. İnsan, Allah'ın (Celle celaluhu) yarattığı en değerli varlıktır ve ona saygı göstermek, insan onurunu korumak, İslam'ın temel ahlaki öğretilerindedir. İslam, hukuku bağlamında bireylerin onurlarını korumak için belirli kurallar koymuştur. Bu kurallar, insanın bedenine, ruhuna, sosyal statüsüne ve tüm haklarına yönelik ihlalleri yasaklar. Tecavüz, hırsızlık, iftira gibi eylemler, insan onurunu ihlal eden suçlar olarak kabul edilir ve İslam, bu tür suçları cezalandırmak için kapsamlı yasalar sunar. Bu bağlamda, cinsel şiddet, özellikle tecavüz, İslam'da büyük bir suç olarak kabul edilir. Tüm bu ihlallerden gündemimizi sürekli meşgul eden tecavüz bahsini bu sayımızda ele almaya çalıştık.

İslam; din, dil, ırk, bölge vb. vasıfları ayrıcalık gütmeden tüm insanlığın hukuk dairesinde cihanşümul bir savunucusu olmuştur. Özellikle kadına verdiği haklar ve ona sağladığı koruma ile tarihsel olarak önemli bir dönüm noktası oluşturmuştur. Kadının bedenini, onurunu ve haklarını koruma amacı gütmekte, kadına yönelik şiddet, özellikle tecavüz gibi cinsel saldırılar İslam'ın hukuk sistemi içerisinde şiddetle yasaklanmaktadır. Bu, sadece kadının haklarının savunulması değil, toplumun huzurunun sağlanması açısından da temel bir ilkedir.

İslam hukukunda tecavüz, bir kişinin rızası olmadan cinsel ilişkiye girmesi olarak tanımlanır. Bu, kişinin haklarını ihlal etmekle kalmaz, aynı zamanda toplumsal huzuru bozar. Tecavüz, sadece fiziksel bir saldırı değil, aynı zamanda bir insanın ruhsal bütünlüğüne ve onuruna karşı yapılan bir ihlaldir.

İslam, toplum düzenine kolektif bir biçimde yaklaşır, bu şiarını tüm müntesiplerine de telkin eder: **"Bir haksızlığa ve saldırıya uğradıkları zaman birlikte yardımlaşarak kendilerini savunurlar."** (Şûra Suresi, 42/39.) Ayet-i kerimenin mesajındaki suçların toplumsal dayanışmayla püskürtülmesi meselesi, Müslümanların hukuksuzluk karşısında takınacakları tavrı sergilemektedir. Kur'an'ın tefsiri olan Hz. Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem) hazretleri, bir hadis-i şerifinde haksızlık karşısında Müslümanların duracağı eylem noktalarını şu şekilde ifade etmektedir: **"Kim bir kötülük görürse, onu eliyle değiştirsin. Şayet eliyle değiştirmeye gücü yetmezse, diliyle değiştirsin. Diliyle değiştirmeye de gücü yetmezse, kalbiyle düzeltme cihetine gitsin ki bu imanın en zayıf derecesidir."** (Müslim, İmân 78. Ayrıca bk. Tirmizî, Fiten 11; Nesâî, İmân 17)

Nitekim ayetin sibâkı da genelde suçların, özelde ilgili konumuzun yöntem, usul ve sonucuna ışık tutmaktadır: **"Kınama ve cezalandırma, ancak insanlara zulmeden ve yeryüzünde haksız yere tecavüz ve saldırıda bulunanlar için geçerlidir. İşte onları can yakıcı bir azap beklemektedir."** (Şûra Suresi, 42/42.)

Toplumun refahı ve bütünlüğü insanlık tarihi boyunca önem arz etmiştir. Özellikle konumuzla alakalı olarak ırza karşı işlenen suçlar, en eski hukuk sistemlerinde bile ağır bir şekilde cezaya çarptırılmıştır. Suç derecelerine göre, parmak kesme, alt dudağın baltayla kesilmesi, tecavüz eden evli ise karısına kısas olarak tecavüz edilmesi, tazminat, ölüm cezası gibi cezalarla yargılanmışlardır.

Toplumsal düzenin korunması, bireylerin haklarının ve onurlarının savunulması adına bu tür eylemlere karşı sert bir duruş sergileyen İslam hukukunda ise, tecavüz suçu ayrı bir suç olarak işlenmemiş ve hadd cezası içerisinde cezalandırılan zina suçu içerisinde yer almıştır. Zina suçu için ise üç tür ceza verilmiştir: 100 değnek¹, sürgün ve recmdir.

İslam'ın ve hukukunun özet mahiyetindeki tavrına ve duruşuna değindikten sonra günümüzle alakalı bir perspektif açmanın, birey ve toplum açısından hangi noktada olduğumuzu az çok görme olanağı sağlayabileceği inancındayız. İslam hukukunun büyük oranda uygulandığı Osmanlı Devleti örneğini ele aldığımızda şeriyye sicilleri, altı asırlık zaman diliminde tecavüz oranlarının oldukça düşüklüğüne dikkat çekiyor.² Bu oranın düşüklüğü, cezaların caydırıcı nitelik taşıması ve pek tabii uygulanmasındandır.

Günümüz dünyasında ise, Avrupa ve batı anlayışlı ülkelerde tecavüz oranları dudak uçuklatırken, aynı seviyelerde olmasa bile halkın çoğunluğu Müslüman olarak bilinen ülkelerde de hemen hemen her gün tecavüz haberleriyle karşı karşıyayız. Fikri planda karşı olunan fakat icraat noktasında kısır kalınan bir zihniyetin açmazları, tüm toplumsal meselelerde ne yazık ki kendini göstermektedir. Tecavüz oranlarının, İslam'ın hukukunun icra edildiği mekan ve zamanlardaki düşüklüğünü göz önünde bulundurduğumuzda, şu an yaşadığımız çağdaki tecavüz oranlarının yüksekliği İslam'ın hukukuna olan uzaklığın bariz göstergesidir diyebiliriz. Bu da dolaylı veya doğrudan toplumsal düzenin bozukluğu, aile mefhumunun ifsada uğraması, psikolojik rahatsızlıklar, şiddet, asosyalleşme, güven problemi gibi gerek bireysel gerek toplumsal birçok problemi beraberinde getirmektedir.

Konumuzla ilgili Üstadımız Mustafa Özbağ Efendi'nin işin ciddiyeti ve çözümüne dair ayet ve hadis temelli tespit ve çıkarımları öneme haizdir:

"Dini ayakta tutan bu şekilde, bu manada hukukudur. Dinin hukuku yok ise dindarların ayakta durması mümkün değildir. Kısasta hayat vardır, diyor ayet-i kerimede, kısasta hayat vardır. Kısasta hayat vardır deyince haksız yere bir kimse bir kimseyi öldürdü, onun öldürülmesi gerekir. Haksız yere öldürmüş, onun öldürülmesi gerekir." Üstad Mustafa Özbağ/28.12.19 (Çağdaş Siyasal İslam, s.86)

"Herkes Müslümanlara kızıyor ülkede, herkes Müslümanlara ve İslam'a kızıyor. Ya neden kızılıyorsunuz? Bu ülkeyi yüz seneden beri Batı medeniyeti dediğiniz o çarpık, o bozuk, o kokuşmuş, o rezil, o pespaye hukuk sistemiyle idare ediliyor. Bu ülkede yüz yıldan beri İslami öğretim yok, İslami eğitim yok, İslami hukuk yok, İslami bir sosyal hayat yok, hala da yok. Bütün İslam dünyasında Müslümanlar devşirildi, bütün İslam dünyasında Müslümanlar değiştirildi. Ve son yirmi yıl, otuz yıldan beri hızla değiştirildi ve Müslümanlar baskıdan kurtuldukça kapitalistleştiler, Müslümanlar baskıdan kurtuldukça emperyalizmin emrine girdi, kapitalizmin emrine girdi, Müslümanlar şu anda kapitalizmin içindeki kapitalistlerden daha fazla kapitalist." Üstad Mustafa Özbağ/22.02.20 (Çağdaş Siyasal İslam, s.158)

"Senin kendi ülkende İslam'ın hukuku yok. Sen yürüyorsun yolda. Kahrolsun İsrail diyorsun. Ya sen kendi ülkende İslam hukuku yok. Senin kapının önünde fuhuş yapıyorlar, karışamıyorsun, apartmanda fuhuş yapıyorlar karışamıyorsun. Apartmanında giren çıkan belli değil. Polisi ara, jandarmayı ara, şunu ara, bunu ara hiçbir şey yapamayız, hiçbir şey yapamayız. Neden yapamayız? Fuhuş haram değil. Yani fuhuş yasak değil." (Üstad Mustafa Özbağ, 09.10.2023, Konya/Akşehir)

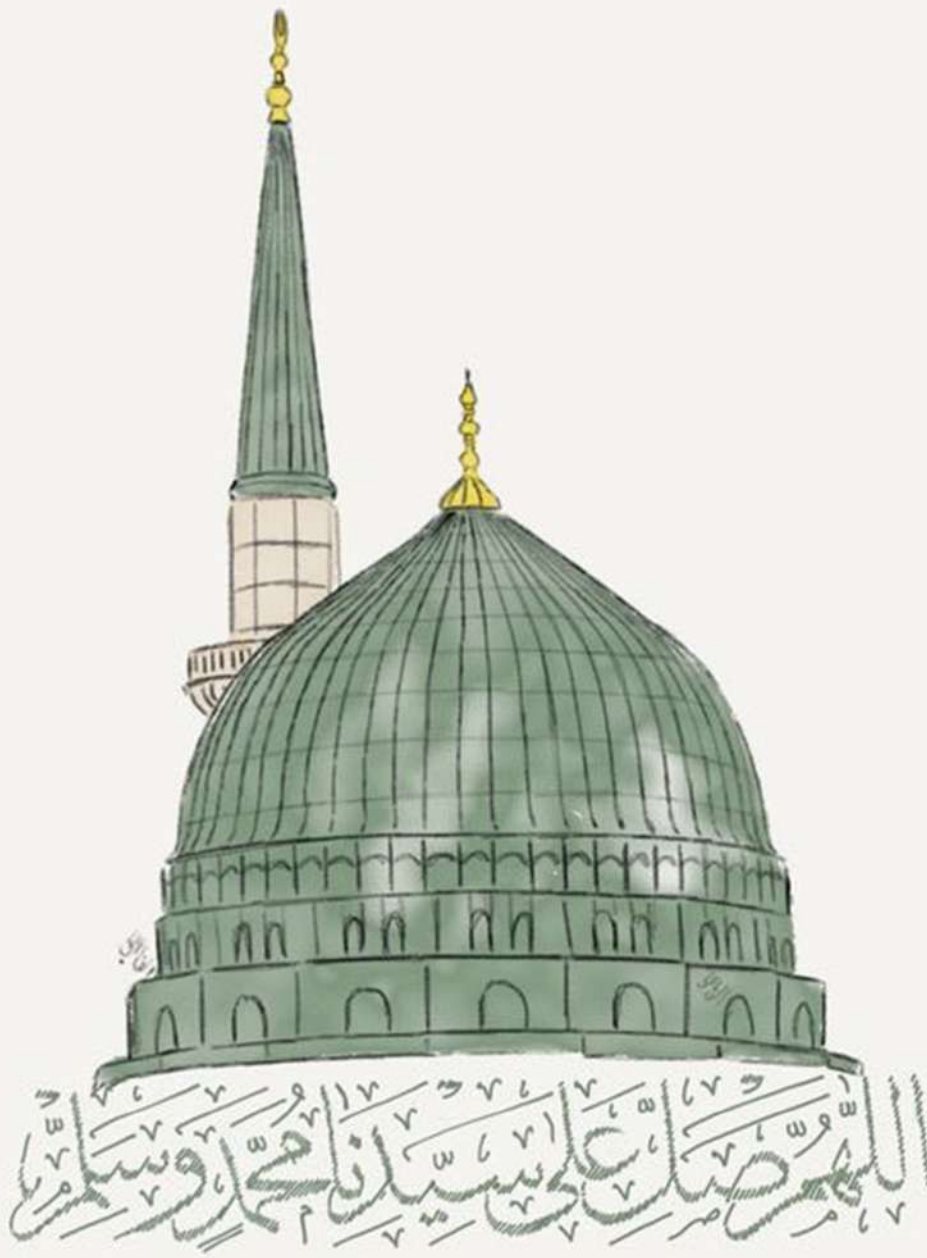
İslam; imanı, ibadeti, ahlakı ve hukuku ile bir bütündür birbirinden ayrılması ve ayrı düşünülmesi mümkün değildir. Neolibarel bir din anlayışını kabul etmek mümkün değildir.

Üstad Mustafa ÖZBAĞ

Büşra AY

1.Nûr Suresi, 2. ayet-i kerime

2.Ayrıntı bilgi için bkz: Belkıs Konan, Osmanlı Hukukunda Tecavüz Suçu, (OTAM, 29/Bahar 2011)

HİÇ GÜZEL OLMASAYDI ÖLÜR MÜYDÜ PEYGAMBER? (s.a.v)¹

Gaflete dalan, gülüp oynayan, kabirleri ve toprak altında çürümeyi unutan kul ne bedbahttır! Azan, haddi aşan, nereden geldiğini ve nereye gittiğini unutan kul ne bedbahttır!..²

Gözler yerinden fırlayıp, göğüste hızlı hızlı soluma başlayıp parmaklarda soğuma hissedilince, o zaman, Allah'a kavuşmak isteyene Allah da kavuşmak ister. Allah'a kavuşmaktan nefret edene karşı Allah da ona kavuşmaktan hoşlanmaz.³ Sahabe Efendilerimiz bunu Resulallah'tan (sallallahu aleyhi ve sellem) duyunca "Bu ölümden nefret etmek değil midir?" diye sordular, Resulallah şöyle buyurdu "Mümine Allah'ın rahmeti, rıdvânı ve cenneti müjdelenince, bir an önce Allah'a kavuşmak ister. Allah da ona kavuşmak ister. Kâfire de Allah'ın azabı, gazabı bildirilince Allah'a kavuşmaktan nefret eder, Allah da ona kavuşmaktan nefret eder.⁴ O sebeple ani ölüm kâfir için üzücü bir yakalanış, mümin için ise bir rahmettir."⁵

Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) ölmeden önce Hz. Âişe'nin (radiyallahu anh) evinde Sahabe Efendilerimizi toplar, onlara bakarken gözleri yaşarır ve şöyle buyurur: "Merhaba size! Allah sizi yaşatsın ve korusun.

1. Necip Fazıl Kısakürek
2. Tirmizî ,Sıfâtü'l-Kiyâme
3. Buhârî,Müslîm
4. Buhârî, Müslîm, Tirmizî ,Nesâî
5. Rezîn, Ebû Davûd

Sizi sakındırıp yardım etsin. Allah sizin derecenizi yükseltsin, Allah size hidayet etsin, Allah sizi rızıklandırsın. Sizi başarıya erdirdin, Allah sizi selamete erdirdin. Size Allah korkusunu tavsiye ediyorum. Allah da size onu tavsiye etmiştir. Onu size emanet etmiştir. Şüphesiz ben apaçık bir uyarıcıyım. Allah'a karşı, kulları ve beldeleri hususunda baş kaldırmayın. Çünkü Allah hem size hem bana hitaben şöyle buyurdu:“Bu ahiret yurdunu yeryüzünde böbürlenmeyi ve bozgunculuğu istemeyen kimselere veririz. Sonuç Allah'a karşı gelmekten sakınanlarındır.”⁶ Ve yine şöyle buyurmuştur, “Cehennemde böbürlenilenler için yer yok mudur?”⁷ ayetlerini okuduktan sonra “Ecel yaklaştı, böylece Allah’a. Sidre-i muntehâ'ya, Cennetii'l-Me'vâ'ya, Refik-i A'lâ'ya” buyurdu. Sahabe Efendilerimiz, “Seni kim yıkayacak Ya Rasulullah?” deyince “Ehlibeytimin erkekleri yakınlık derecelerine göre yıkasınlar.” buyurdular. Sahabe Efendilerimiz, “Peki namazını içimizden kim kıldırır?” der demez ağladılar, Rasulullah da (sallallahu aleyhi ve sellem) ağlamaya başladı ve buyurdu ki:

“Yavaş olun! Allah sizi bağışlasın, Peygamberinizden yana sizleri hayır ile mükâfatlandırsın. Beni yıkayıp bu kabrimde, bu evimdeki bu döşeğime koyduğunuz zaman, biraz yanımdan çıkıp, uzaklaşın. Çünkü benim ilk namazımı kılacak olan dostum ve yanımdan ayrılmayan Cibril'dir. Sonra Mikail, sonra İsrail, sonra da ordularıyla Ölüm Meleği, sonra tüm meleklerdir. Sonra yanıma dalga dalga girip namazımı kılın ve bana selam verin. Matemci tutup da ağlatarak beni rahatsız etmeyin. Haykıran, çığlık atan kadınları da uzaklaştırın. Önce namazımı Ehlibeytimin erkekleri kılsın. Sonra siz kılın. Ruhlarınıza benden selam okuyun, kardeşlerimden burada bulunmayanlara da selamımı söyleyin. Sizinle beraber dininize girenlere de selamımı söyleyin. Sizi şahit gösteririm ki ben de ona ve dinimde bana her uyan kimseye bugünümden başlayarak kıyamet gününe kadar selam ederim.”⁸ buyurarak gelmiş ve gelecek tüm ümmetine ölmeden önce nasihatlerini, selamını ilettiler.

Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) vefat ettiği zaman ashâbı etrafında oturup, büyük bir üzüntü ve keder içinde ağlamaya koyuldu; derken uzun boylu, yakışıklı, geniş göğüslü ve omuzlu, gayet iyi giyimli bir adam çıkageldi. Sahabeyi yararak geçti, kapının iki yanından tutup biraz ağladı ve sonra şöyle dedi, “Allah'ta her musibete karşı bir taziye, her helak olana karşı yerine ihsan edecek bir varlık, her yok olana karşı yerini tutacak bir şey vardır. İşte bu nedenle ancak Allah'a yönelin! Ancak O'nu arzulayın! Asıl felakete uğrayan, karşılığında ecir alamayan kimsedir.” Cemaat dedi ki, “Bu adamı tanıyor musunuz?” Sağa sola baktılar kimseyi göremediler. Hazreti Ebubekir ise “İşte bu Peygamber'in (sallallahu aleyhi ve sellem) kardeşi Hızır'dır.”⁹

Ve kazma seslerini duyuncaya kadar Hazreti Peygamber'in (sallallahu aleyhi ve sellem) vefat ettiğine inanamayan Sahabe Efendilerimiz¹⁰ şöyle demeye başladılar, “Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) Medine'ye girdiği gün her şey aydınlanmıştı. O, Medine'de vefat ettiği gün ise her şey karanlığa gömüldü. Daha onun defni ile meşgulken ve daha ellerimizi üzerinden kaldırmadan kalplerimizi tanıyamaz olduk.”¹¹ diyerek hem Rasulullah'ın (sallallahu aleyhi ve sellem) aralarında ayrılışının acısını yaşıyorlardı hem vefatından sonra meydana gelen fitnelerin karanlığını görmüşlerdi.

Ölümün zamanı belli olmadığından en akıllı kimse ölümü en çok hatırlayan ve ölümden sonrası için de en iyi, en güzel şekilde hazırlananlardır.¹² Çünkü kaçıp durduğumuz ölüm, muhakkak bizi bulacak,¹³ sağlam ve güçlendirilmiş kaleler içinde bulunsak bile ölüm bize ulaşacaktır.¹⁴ Müminlere rahmet olan bir ölüm yaşamak ümidi ve duasıyla...

Aynur Şekeroğlu

6. Kasas Suresi- 83. ayet
7. Zümer Suresi- 60. Ayet
8. Taberânî,Rudânî
9. Taberânî
10. Muvatta,Cenâiz,10
11. İbn Mâce,Cenâiz
12. İbn Mâce,Zühd
13. Cum'a Suresi-8.Ayet
14. Nisâ Suresi-78.Ayet

O'na, En Sevgiliye Özlem

Hazreti Peygamberimizin (sallallahu aleyhi ve sellem) vefatına doğru, Ey sevgili (sallahu aleyhi ve sellem) her çağlara hitap eden eşsiz sultan...

Herkes unutulmaya mahkum; sadece sen her çağları aşansın.

Ey sevgili (sallallahu aleyhi ve sellem) sen Allah'ın (celle celaluhu) yer yüzüne tecelli ettiği en büyük hadisesin.

Ey sevgili (sallallahu aleyhi ve sellem) herkes devrini yaşar gider, sen ebediyen yaşayacaksın.

Ey sevgili (sallallahu aleyhi ve sellem) seni anlatmaya çalışmak seni anlatamamak aciz kalmak, seni anlatamıyor olmakta anlatmaktır. Sen Allah'ın (celle celaluhu) en büyük lutfusun.

Veda Haccına doğru, Peygamberimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) Mina'da bulunduğu sıralarda, **"Allahın (celle celaluhu) yardımı ve zafer günü gelip insanların Allahın (celle celaluhu) dinine akın akın girdiklerini görünce, Rabbini överek, tesbih et. O'ndan af dile. Çünkü O, tevbeleri daima kabul eder."** Nasr suresi indiğinde Peygamberimizin (sallallahu aleyhi ve sellem) kızı Hazreti Fatma'yı (radiyallahu anh) çağırıp **"Bana kendi vefatım haber verildi."** buyurdu. Bunun üzerine ağlamaya başlayan Hazreti Fatma'ya (radiyallahu anh) **"Ağlama zira benim ehlimden bana ilk kavuşan sen olacaksın."** buyurdu. Ne müthiş müjde O'na En Sevgiliye (sallallahu aleyhi ve sellem) kavuşabilmek.¹ Selam Peygamberimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) olsun. Selam Hazreti Fatma'ya (radiyallahu anh) olsun. Selam Tüm Sahabelere olsun.

Vefatından 5 gün önce hastalığı biraz hafifleyen Peygamberimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) mescide teşrif edip, minbere çıkarak Eshab-ı kirama **"Ey Eshabım, hiçbir Peygamber ümmeti içinde ebedi olarak yaşamadı. Biliniz ki, ben de Rabbime kavuşacağım. Muhakkak ki siz de Rabbinize kavuşacaksınız. Dünyada hiç kimse kalmaz. Herşey Allah'ın (celle celaluhu) iradesine bağlıdır. Allah'ın (celle celaluhu) takdir buyurduğu zaman ne öne alınır, ne de o zamandan kaçılır. Sizinle buluşacağımız yer, Kevser havuzunun başıdır. Her kim benimle Kevser Havuzu kenarında buluşmak isterse elini ve dilini korusun, günahlardan sakınsın"**. Duamızdır **"Ya Rabbi bizlere de lütfeyle En Sevgili Peygamberimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) ile Kevser havuz kenarında buluşabilmeyi"**. Hazreti Peygamberimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) devam ediyor sözlerine **"Ey Eshabım Allah (celle celaluhu) kullarından birini dünya hayatıyla ahiret hayatını seçmekte serbest bıraktı. Fakat bu kul ahiret hayatını seçti"**.² Hazreti Ebu Bekir (radiyallahu anh) Hazreti Peygamberimizin (sallallahu aleyhi ve sellem) sözleriyle vefatına işaret buyurduğunu anlayarak ağlamaya başladı.

Hazreti Peygamberimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) **“ağlama Ya Ebu Bekir”** (radiyallahu anh) buyurarak tesilli ederken **“bana en faydalı olanınız Ebu Bekir’dir (radiyallahu anh). Mescide açılan bütün kapıları kapatınız, Ebu Bekir’inki (radiyallahu anh) hariç”**³buyurdular.

Bizim özlemlerimiz sana olsun, bizim sevgimiz sana olsun, bizim muhabbetimiz sana olsun. Rabbim Kuran ve sünnet yaşayanlardan eylesin bizleri. Binlerce Rahmet Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) olsun.

Sen Efendim Sen

Sen Tüm Çağların En Büyüğü

Sen İnsanlığın Yegana Rehberi Medarı İftiharısın

Sen Tüm Çağların En Büyük Liderisin

Sen Kainatı Kuşatan Bir Rahmet ve Karanlıkları Delen Pak Bir Yıldız Gibisin

Sen ki, Sen doğruluk Tahtının Ebedi İkbalsın

Sen İnsanlığın Dünya ve Ahiretteki En Büyük İmamısın.

Sen Bizim Umudumuz.

Sen Bizim Övücümüz ve Sığınağımızsın

Sen Peygamberlerin Şahı Muhammed Aleyhisselamsın..

Yeliz ÇELİK

1 İslam alimleri ansiklopedisi/Türkiye Gazetesi

2 İslam alimleri ansiklopedisi/Türkiye Gazetesi

3 İslam alimleri ansiklopedisi/Türkiye Gazetesi

HASRET

Her nefesinde vuslatı solur aşık
Âşğın Dünyası çilehanesidir.
Kavuşmaya sevdalidir âşık
Âşık maşukuna hasrettir.
Aşık susuz, aşık yalnız, aşık garip...

Aşğın sevdası hasret kokusunda,
Aşğın aşkı aşk tadında,
Aşğın dilinde tevhit, gözünde yaş.
Kalbinde Allah (Celle Celaluhu)
La İlahe İllallah, La İlahe İllallah

Sürgündedir aşık
Gurbette tutsak.
Benliğinden geçmiştir aşık
Vecd ile çarh vurup dönmektedir aşık
Göğü yararcasına haykırır Semaya
La İlahe İllallah, La İlahe İllallah

Sevda kefenine bürünmüştür âşık
Aşık toprağa hasretir
Aşık sevgilsine hasretir.
Aşık muhabbete hasrettir
Bekler kavuşmayı fani alemde
Biter hasreti öte alemde

Elif ASLAN

YENİDEN DOĞUŞ

Ey Őu ruh âleminden bu dünyaya doğup gelenler. Ölüm gelince ürkmeyin, korkmayın, bu ölüm değil bir ikinci doğumdur haydi doğun doğun bir başka âleme doğun.”¹

Seven ile sevilenin, aşık ile maşuğın kavuştuğuş o an; ölüm, Mevlana Hazretleri'nin tabiriyle düğün günü...

Hazreti Pir Celâleddin Rûmî'nin bizlere ölümü kavuşmak olarak, vuslat olarak günümüze kadar gelen öğretisini anlama ve yaşama mücadelesini vermekteyiz. İnsanoğuş yaratılış itibarıyla gelen bir sürgün içerisindedir. Kalbimizdeki o arayış, o kavuşma anı vuslata saklanmış haldedir. Kavuştuğumuzda dahi hasreti bitmeyen bir Rabbimiz var. Bekâ olan Allah(celle celaluhu) 'ya hamd ile; **“Yerin üstünde olan herkes fanidir. Ancak senin azamet ve kerem sahibi Rabbinin zatı bâki kalır.”²**

Yaratılmış her Şey aslına kavuştuğuş için ölüm de bizi en sevgiliye kavuşturur. Bu fani dünyaya niceleri gelmiş. Hazreti Mevlana, Őemsi Tebrizî, Yunus Emre gibi Allah(celle celaluhu) dostları gelmiş. Hepsi de kendi dönemine ve nesilden nesile ışık tutup yol gösterici olmuşlardır. Vuslatın 751. Yılında dahi Hazreti Mevlana'yı böylesine saygı ve hürmet ile anıyorsak geriye sadece beyitlerini bırakmamışlardır. Allah(celle celaluhu) için yaşamak, Allah (celle celaluhu) için ölmek bunların başında gelir. Bize verilen Őu nefesimiz Allah (celle celaluhu) için olsun, O'nun razı ve memnuniyeti için olsun. Kalbimize Mevlana Hazretlerinin sevgisi varsa orayı sevgi tohumları ile yeşertelim. Soyumuzdan gelecek olan nesillere güzel ahlak ve öğretisini bırakalım, ölümümüz düğün gibi anılacak ölümlerden olsun ki bizim de ölümümüz yeniden doğuşumuza vesile olsun.

Sözlerimi üstadımız Mustafa Özbağ beyefendinin sözleriyle tamamlamak istiyorum: **“Her buluşma bir ayrılık mektubu değil mi? Her ayrılık bir buluşma bir vuslat ümidi değil mi? O vakit geldiyse, bir daha ayrılık olmayacaksa, o buluşmaya koşuş koşuş gidilmez mi?”**

Derya BAŞDAĞ

1.Divân-ı Kebir cilt.1. 455.

2.Rahman, 55/ 26-27

ABDURRAHMAN BİN AVF

Kız çocuklarının diri diri gömüldüğü; kabileciliğin, ayrımcılığın kol gezdiği cahiliye devrinde Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin İslam'ı tebliğ etmesiyle yavaş yavaş gönül haneleri İslam nuruyla ışıklanmaya başlamıştı. Bu nurun ilk ışıklarından birisi de ona tabi olma şerefine nail olan ilk sekiz Müslüman'dan birisi olan Abdurrahman bin Avf'tı. Âlemlerin rasulu olan hazreti Peygamber ile aynı senede dünyaya gözlerini açmıştı. Abdurrahman bin Avf güzel ahlaklıydı. Nitekim güzide sahabinin güzel ahlakı cahiliye devrinin en karanlık dönemlerinden beri böyleydi. İçki içmeyen ve güzel ahlaklı bir kimse olarak tanınırdı. İslam gönül hanesine ilmek ilmek işlenmeden önce Abdülkâbe olan ismini Fahri Kainat Efendimiz, Abdurrahman olarak değiştirmişti.

Mekke'de müslümanlara yapılan zulümlerin katlanılmaz bir noktaya gelmesiyle hicret etmek zorunda kalan müslümanlardan olan Abdurrahman radiyallâhu anh, önce Habeşistan'a ardından Medine'ye hicret etmişti. Fahri Kainat Efendimiz Medineli ensar ve Mekkeli muhacirlerin kardeşlik bağıyla perçinlenmesini sağlıyor, İslam kardeşliğini, dayanışmayı, yardımlaşmayı en yalın bir biçimde sağlamlaştırıyordu. Bu kardeşliğin en güzel örneklerin birisi de kainat güneşi Efendimizin Abdurrahman bin Avf ve Medineli Sad bin Rebe'yi kardeş ilan etmesiyle gerçekleşmişti. Medinenin en zenginlerinden olan Sa'd radiyallâhu anh kardeşine malının yarısını teklif etmiş ve iki hanımından hangisini isterse onu boşayıp evlenebileceğini söylemişti. Abdurrahman radiyallahu anh "Kardeşim Sa'd! Allah malını da, aileni de sana bağışlasın. Siz bana çarşının yolunu gösterin." diyerek cevap vermişti. Kardeşliğin, arkadaşlığın en nadide örneğini gösteren sahabilerden Abdurrahman radiyallahu anh Allah Resulü sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin mal çokluğu için mübarek duasına nail olmuş ve kısa bir zamanda çok zengin olmuştu. Elime taş alsam, altın ve gümüş olduğunu gördüm!" diyerek duanın tesirini tasvir etmişti.

Bedir savaşına katılan Abdurrahman radiyallâhu anh cesaretle ve kahramanca savaşanlardandı. Savaş esnasında Allah Resulü sallallahu aleyhi ve sellem onu göremeyince etrafındakilere mübarek sahabesini sordu. Sahabilerden birisi onu dağ yamacında gördüğünü, etrafında müşrikler olduğunu fakat Allah Resulü'nü görünce ona yardıma gidemediğini İki Cihan Serveri'nin yardımına geldiğini söyledi. Bunun üzerine Allah Resulü sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri "Onun için korkma, çünkü melekler ona yardım etmektedir." buyurdu. O sahabe Efendimiz Abdurrahman radiyallâhu anh hazretlerini aramaya çıktı. Onu bulduğunda yedi kişinin yedisini de öldürdüğünü gördü. Nasıl yaptığını sorunca "Şu ikisini ben öldürdüm. Fakat diğerlerini daha önce hiç görmediğim birisi öldürdü." diyerek cevap verdi. Abdurrahman radiyallahu anh öylesine gözü kara ve şecaatliydi ki Uhud savaşında vücudunu Fahri Kainat Efendimizin mübarek vücuduna siper ederek 21 yara aldı. Aldığı yaralar sebebiyle biraz aksayarak yürüse de ömrü İslam uğruna adadığı dik duruşu ve kahramanlıklarıyla anıldı.

Güzide sahabe ömrünü oruç tutarak geçirir her sene Hacca giderdi. Aynı zaman çok cömert idi, Rasullullah sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin duasıyla bereketlenip çoğalan malını Allah yolunda harcamaktan imtina etmezdi. Malının çokluğuna rağmen mütevazi bir biçimde yaşar, evinde daima fakirleri ağırlardı. Bir gün Medine'de birtakım sesler duyuldu. Hz. Âişe radiyallahu anh bunun ne olduğunu sordu. "Abdurrahman bin Avf'ın kervanıdır." diye cevap verdiler. Bunun üzerine Allah Resulü'nün mübarek eşi hazreti Peygamberin 'Abdurrahman bin Avf'ı emekleyerek Cennet'e girerken gördüm.' dediğini söyledi. Bu müjdeli sözler güzide sahabe ye ulaşınca "Eğer yapabilseydim, cennete yürüyerek girerdim!" diyerek bütün kervanı sadaka olarak Allah yoluna verdi.

Abdurrahman radiyallahu anh defalarca Allah Resulü'nün (sallallahu aleyhi ve sellem) dilinden dua alma şerefine erişti. Bir keresinde Rasullullah sallallahu aleyhi ve sellem ona "Allah'ım, Abdurrahman'a Cennet sebillerinden içir!" diyerek dua etmişti. Cesaretiyle, cihat şuuruyla, takvası ve cömertliğiyle önde olan güzide sahahe Habibullah'ın "Abdurrahman bin Avf yeryüzünde ve gökyüzünde emindir." iltifatına mazhar oldu. Ömrünü İslam uğruna adanmış bu güzide sahabe 72 yaşında vefat etti. Rabbim bizleri onların izinde olanlardan eylesin. Selam ve dua ile kalınız.

Beyza ASLAN

KÜSEN İNSAN PSİKOLOJİSİ

Küsmek; bir bireyin belirli konuda bir çatışma yaşandığı zaman, bu durumla nasıl baş edeceğini bilmediği için (yani çift taraflı bir diyalog kurmayı ve başka bir çözüm yolunu bilmediği için) duygularını karşı tarafa küserek, somurarak, laf sokarak, imalarda bulunarak veya alaycı tavırlarla duygularını pasif agresif bir şekilde belli etmeye çalışmasıdır.

Çocukluğunda küsmeye maruz kalan kişiler yetişkin olduklarında ya küsen insan haline geliyorlar ya da küsen bir insana karşı aşırı agresif olabiliyorlar. Ayrıca çocukluğundan itibaren her istediği yapılan çocuklarda da küsme davranışı görülebiliyor. Çocuk istediği olmadığında küsüyorsa ve biz onun dediğini yapıyorsak küsmek onun için fayda sağlayan en etkili yöntem olarak hayatında yer kaplamaya başlıyor.

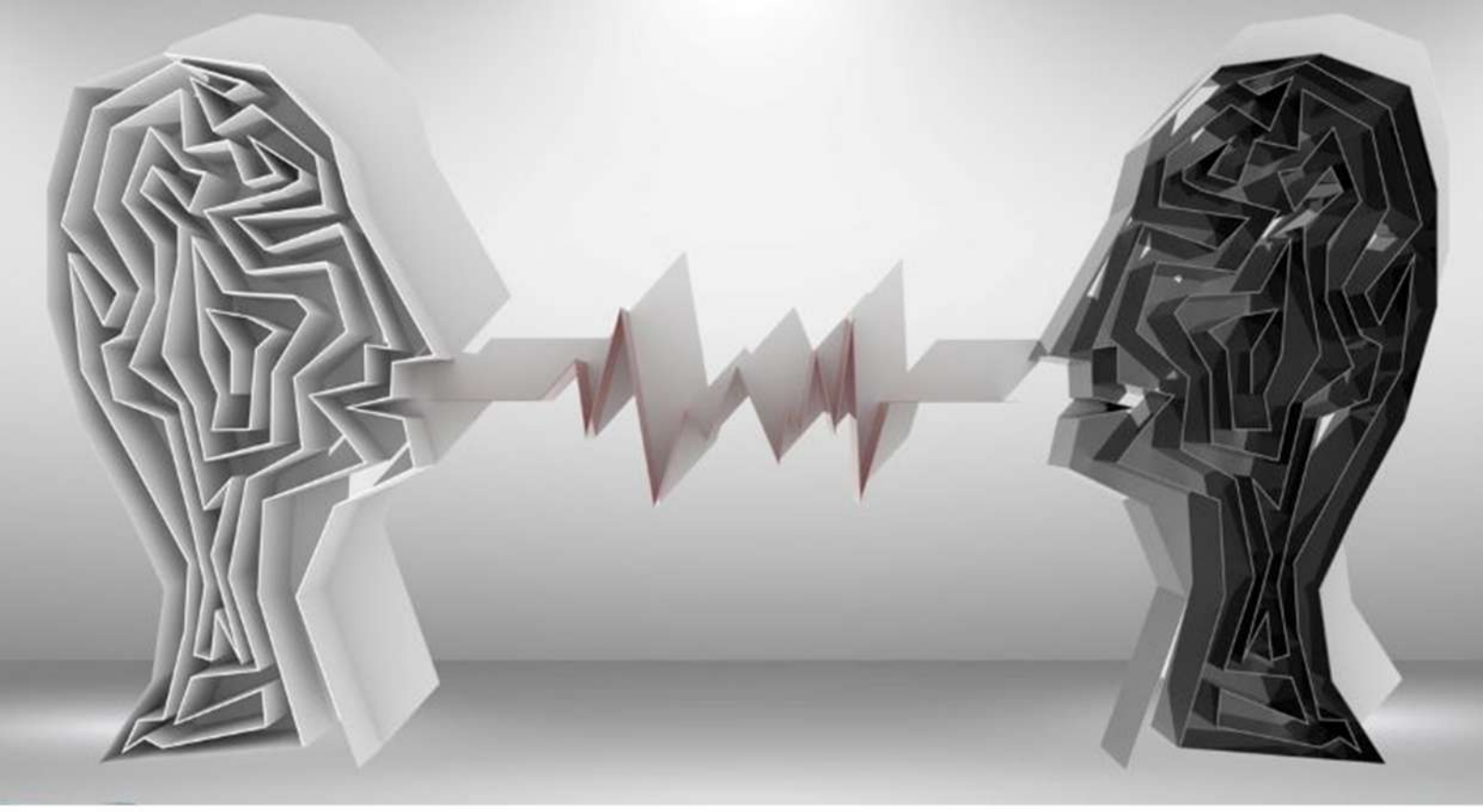
Küsen insan aslında kendini güçsüz hisseden insandır. Çünkü küsmek, “İletişim kurmayı başaramıyorum.” anlamına gelmektedir. Kendini fark ettirmek ve güç kazanmak için başvurulan bir tavidir.

*Birine küsmek ona verdiğimiz değer bir göstergesidir çünkü küsmek herkese yapılacak bir tavır değildir.

*Küsmek aynı zamanda kendine önem atfetmek anlamına da gelebilir. Kibirlenmektir de diyebiliriz.
*Çocuğa küsmek ise ona güvensizlik aşılama, koşullu bir ilişki kurmak anlamına gelir.

Olgun insanlar, “Sana kırgınım ve bu durumu toparlamak için biraz zamana ihtiyacım var.” diyebilirler. Bir hadis-i şerifte, “Bir Müslümanın kardeşi ile üç günden fazla dargın durması helal olmaz. Üç günü doldurunca hemen ona gidip selam vermelidir, o da selamına karşılık verirse ikisi ecirde (sevapta) ortak olurlar; karşılık vermeyen günaha batmış, selam veren dargınlıktan çıkmış olur.” (Ebû Dâvud, Edeb 47; Buhârî, Edeb 57; Müslim, Birr 23)

Küsmeyi bir iletişim yolu olarak seçince sorun çıkıyor. “O bana küstü, ilgi karşılıklı olur.” diye düşünmek de doğru değildir çünkü şöyle buyurulmuştur: “İlgi gösteren, karşılık veren değil; sen ona ilgi göstermediğin halde akrabalık bağına riayet edendir.” (Buhârî, Edeb 15)

İlişki iletişimle ölçülür, bu nedenle iletişimi koparmak veya dondurmak daha büyük rahatsızlıklara yol açabilir. İletişiminiz ne kadar güçlü ve sağlıklıysa ilişkiniz de o kadar güçlü ve sağlıklıdır. Sürekli küsme eylemi, iletişimi hastalandırdığı gibi ilişkiyi de hastalandırır.

ÇÖZÜM:

Karşısındakine kırılan bir kişi tepkisini küserek ve iletişimi keserek ifade etmek yerine, sorunları konuşarak çözmeye becerilerini geliştirmeye odaklanmalıdır.

Sürekli küsen birini sürekli alttan almak zorunda kalmak yorucudur. Bu nedenle, bize küstüğünü söyleyen kişiyi karşısına geçip “Merhaba, senin hayatında bu kadar önemli bir yere sahip olduğumu bilmiyordum.” diyebiliriz.

Küsen çocuklara, problemini veya isteğini “Küersen yapmam ama kendini, duygunu ifade edersen yapıp yapmayacağımız konusunda anlaşabiliriz.” gibi bir yaklaşım sağlayabiliriz.

Anne ve baba çocuğa doğru örnek olmalı ve aile içi sorunları konuşarak diyalogla çözmelidirler. Küs olan insanların arasını düzeltmek ise üstün bir davranıştır. “.. (Dargın olan) Kardeşlerinizin arasını ıslah edin/düzeltilin...” (49/Hucurât, 10)

İlahî emri ve Resul’ün (sallallahu aleyhi ve sellem) bu konuda teşviki vardır: “Size namaz, oruç ve sadakadan daha üstün bir şey göstereyim mi?” “Evet, ey Allah’ın Resulü” dediler. Devam buyurdu: “Ara bulmak barıştırmaktır çünkü aranın bozulması kökünden kazır; 'saçı kazır' demiyorum, dini kazır.” (Tirmizî, Kıyâme 56; Ebû Dâvud, Edeb 50)

Ebu Hureyre’den (radiyallahu anh) Resulullah’ın (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurduğu rivayet edilir: “Her cuma iki kez, pazartesi günü ve perşembe günü insanların yaptıklarına bakılır. Kardeşiyle arasında kin ve düşmanlık bulunan kimse hariç her kul bağışlanır. Denilir ki: ‘Bu ikisini bırakın ve (bağışlanmalarını) aralarındaki kardeşliğe geri dönünceye kadar erteleyin.’” Müslim: 4/1988.

Psk. Dnş. Nigara ÖZAK

EŞLER ARASINDAKİ KAVGALAR ÇOCUKLARI NASIL ETKİLER?

Evlilikte eşler arasında bazen tartışmaların olması doğaldır. Fakat bunların sağlıklı bir şekilde çözüme kavuşturulması hatta çocukların anne, baba üzerinden bu tartışmaların nasıl çözüleceğini gözlemlemesi gerekir.¹ Kavgaların sürekli devam ettiği ailelerde anne babalar çocukla yeteri kadar ilgilenememekte ve yeterli ilgi ve sevgiyi onlara aktaramamaktadır.

Kavgaların sürekli yaşandığı evlerde çocuklar ne yaşar?

Bir çocuğun dünyaya geldikten sonra en temel duygusal ihtiyaçları sevmek ve güven duymaktır. Çocuğun bu duyguları sağlıklı bir şekilde alabilmesi için ilk koşullardan biri anne babanın aralarındaki ilişkinin iyi olmasıdır. Kavgaların sık yaşanması halinde iletişimde yaşanan bu kopukluğun çocuklara yansması kaçınılmazdır. Dolayısıyla güvensizlik, stres, gerginlik vb. birçok duygu çocuğun içinde yer etmeye başlar. Hatta bazı çocuklar bu kavgalardan kendilerini sorumlu tutarlar ve ileride bu durum, çocukların farklı psikolojik sıkıntılar yaşamalarına sebep olur.

Yapılan bazı çalışmalar aile içinde kavgalara sıklıkla şahit olan çocukların zihinsel ve sosyal becerilerinin olumsuz etkilendiğini, yetişkinlikte de bu sorunların devam ettiğini göstermektedir.

Aile ortamında sağlıklı iletişim kurmayı deneyimleyemeyen çocuklar yetişkinlikte de sosyal ilişkilerini kurmada ve bu ilişkileri yürütmede sıkıntılar yaşar. Hatta öyle ki evlilik hayatında da iletişimi sağlıklı olmayacağı için birçok problemle karşılaşır. Kendini kendi anne babası gibi hatalı davranırken bulabilir. Tekrar söylemeliyiz ki her ailede zaman zaman anlaşmazlıklar yaşanır. Ancak önemli olan karı kocanın bu süreci nasıl çözüme kavuşturduğudur. Bağırıp çağırmak, hakaret etmek, şiddet uygulamak, günlerce aylarca küsmek... Tüm bunlar sağlıksız problem çözme yöntemleridir.²

Yapılan bir araştırmada uzun süreli ve ciddi düzeyde tartışmalara şahit olan çocukların ileride depresyon, kaygı bozukluğu vb. problemler yaşadığı görülmüştür. Hatta problem çözme becerileri düşüktür ve suç işleme olasılıkları yüksektir.

Tartışmalara sıklıkla şahit olan çocuklar arkadaşlarına düşmanca tavırlar sergileyerek çevre oluşturmada zorlanabilmektedir. Uyumakta güçlük çekme, yeme problemleri bu çocuklarda görülebilecek diğer sorunlardandır.³

Üstadımız Mustafa Özbağ bir sohbetinde bu konudan şöyle söz etmektedir:

“Karı koca devamlı kavga ediyor. Çocuklarının önünde devamlı kavga ediyor. O kadar edepsizler ki. O kadar ahlaki sınırları aşağı düşmüş ki. Çocukların önünde ağızlarına geleni söyleyip kavga ediyorlar. Aslında bu tip insanların evlenmesi caiz değil. Evet. Bunlar çünkü çarpık aile yapısı. Bunların çocukları da o çarpık ailenin içerisinde büyüyorlar. O çocuklar da topluma çarpık bir çocuk olarak çıkıyorlar, orta yere. Yani o çocukları eğitmek, o çocukları topluma kazandırmak, o çocukları böyle normal bir hayat yaşatmak zor. Bu tip anne babalar bunlardan sorumlu. Anne babalar bunlardan sorumlu. Bir anne bir baba çocuklarının önünde böyle fütursuz bir şekilde kavga etmeyecek. Anne baba buna dikkat edecek. O çocuklarda yoksa, evet, özgüven eksikliği oluyor. Çocuklar korkudan altına yapma söz konusu oluyor. Çocuklar büyürken, büyürken ne yazık ki doğru bir psikolojide büyümüyor.

...

Bakın çocuklarınızın önünde bir erkek bir kadına, bir erkek bir kadına bağırır, çağırır, ona hakaret ederse o çocuklar kendi annelerine hürmet etmezler. Ona saygı duymazlar. Bir kadın kocasına çocuklarının önünde agresif konuşursa, sert konuşursa, küfürlü konuşursa, onunla kavga ederse o çocuklar babayı baba gibi görmez. Çarpık ailelerin çarpık çocukları. Bunlar hızla büyüyor. Veya parçalanmış ailelerin psikolojisi bozuk çocuklar. Aileler parçalanınca da psikolojisi bozuluyor çocukların.”⁴

Ebeveynler bu süreçte şunlara dikkat edebilirler:

Kavga, küfür ve hakaretten uzak durulmalıdır. Mümkünse çocukların yanında tartışmalar olabildiğince en aza indirilmelidir. Eğer karı koca bir konuda farklı bir görüş içindeyken bunu sakın bir şekilde çözüme kavuşturacaklarını düşünüyorlarsa zaman zaman çocukların yanında bu tarz konuşmalar yapılması faydalı da olabilir. Böylece çocuklar bir problem yaşadıklarında nasıl çözeceklerini anne babalarından gözlemleyerek öğrenirler.

Aile içinde “Sakinleştiğimizde konuşalım.” diye bir kural konulabilir. Kavga anında problem çözmeye çalışmak genelde yanlış kararlara ve söylemlere yol açar. Hem anne babanın kendi arasındaki ilişkide hem de çocuklarla olan ilişkilerinde bunu uygulamaya koymak iyi gelebilir.

Eğer çocukların gözü önünde bir tartışma alevlendiyse çocuklarla sonradan karşılıklı oturup olayı çözüme kavuşturduğunuza, her şeyin yolunda olduğuna dair bir konuşma yapabilirsiniz.

Tartışmaların ardından çocuklarla yalnız kaldığında diğer tarafı sürekli kötileyici bir dil kullanılmaktan kaçınılmalıdır. Ancak dövmek gibi bariz bir şekilde olumsuz bir durum yaşandıysa bu da doğruymuş gibi anlatılmamalıdır. Yapılanın yanlış olduğu söylenmelidir.

Kavga ve tartışmalarda çocukların haklı olanı söylemesini hakem olmasını istenmesi doğru değildir.⁵

Tartışma anında ve sonrasında sanki çocukların suçu varmış gibi çocuklara öfkeli davranılmamalıdır.

Eşlerin kendi aralarındaki problemleri çözememesi halinde bir uzmandan destek almaları faydalı olur.

Hümeyra SEVİNÇ YILDIZ

1. <https://psikolaj.com.tr/ebeveyn-tartismalarinin-cocugun-psikolojisine-etkileri.html>

2. <https://ebeveynakademisi.trtcocuk.net.tr/makale/anne-baba-kavgasi-cocugu-nasil-etkiler-13745042>

3. <https://psikolaj.com.tr/ebeveyn-tartismalarinin-cocugun-psikolojisine-etkileri.html>

4.Üstad Mustafa ÖZBAĞ'ın 15.04.2023 Cumartesi tarihli bayan sohbeti.

5. <https://www.dokortakvimi.com/blog/tartisan-ebeveynlerin-cocuk-psikolojisine-etkileri>

Ey iman edenler!

Allah'a karşı gelmekten sakının,
özü sözü doğru samimi ve
dürüst insanlarla beraber olun!

Tevbe Suresi 119

Bu ayet-i kerime Tebuk Gazvesi'ne katılmayarak geride kalan Kâ'b İbn Mâlik, Hilâl İbn Ümeyye ve Mürare İbnu'r-Rebi hakkında nazil olmuştur. (Taberi Tefsiri)

Bu sefere maddi ve manevi imkânı bulunan tüm Müslümanlar katılmış ve mazeretsiz olarak katılmayanlar için Allah'ın hükmü beklenmiştir. Uzun bir süreçten sonra tövbeleri kabul edilmiş ve bu vesile ile kıyamete kadar gelecek olan bütün inanlara bir nasihat, ölçü hatta yerine göre tehdit olmuştur.

Geride kalmamak...

Topluluktan, cemaatten ayrılmamak...

Aslında bu ayet-i kerime ile Müslüman'ın Müslüman ile birlikte olması farzdır.

Âdemoğulları tek başına yaşaması için yaratılmış bir varlık değildir. Muhakkak ki diğer insanlarla beraber yaşayacak ve hem dünya hem de ahiret için çaba harcayacaktır.

Bu birliktelikler ister gönül bağı ile *"Kişi sevdiğiyle beraberdir."* çerçevesinde olsun, ister *"Cemaatten bir karış kadar ayrılan kimse İslam'ın boyunduruğunu boynundan çıkarmış olur."* (Tirmizi, Emsal,3) hadis-i şerifindeki gibi zorunlulukla olsun, isterse de Peygamberimizin (sallallahu aleyhi ve sellem) *"Allah ümmetimi dalalette birleştirmez. Allah'ın yardım eli cemaatin üzerindedir. Cemaatten ayrılan ateşe ayrılmış olur."* (Tirmizi, Fiten,7) sözlerindeki tehdit ile olsun.

Peygamberimize de (sallallahu aleyhi ve sellem) peygamberliği tebliğ edildikten sonra inzivaya çekilmemiş; müminler, münafıklar ve müşriklerin içinde bulunarak İslamiyet'i yaşamış ve yaşatma mücadelesi vermiştir. Bu sebeple ki bizler de Hristiyan inancındaki gibi ruhbanlığa çekilmez, halkın içinde yaşarız.

Mehmet Muhyiddin Üftade Hazretleri de (kaddesallahu esrararul aziz) *"Bizler Halveti değil, Celveti seçmişizdir. Halkın içinde durup Hakk'ı anarız."* demiştir.

Cemaatin bir faydası da kişinin salih insanlarla birlikte oturup kalkması ve insanın kendisine faydası dokunacak, olumlu noktada etkileneceği ve haramlara karşı durmakta kişiye manevi olarak güç sağlayacak kimselerle birlikte olmasıdır.

İnsan fitratı gereği etrafındaki olaylardan, kişilerden, fikirlerden etkilenir. Cüzi irademizle etkileneceğimiz alanları Allah ve Resulü (sallallahu aleyhi ve sellem) doğrultusunda oluşturursak etkileşimimiz olumlu manada olur. Üstadım Mustafa Özbağ Efendi'nin (kaddesallahu sırrihul aziz) de belirttiği gibi *"Helaller de haramlar da kol kola gelir."* Yani kişi inancı ve doğrularından bir taviz verirse ikinci taviz de yolda bekler.

Velhasılıkelam sürüden ayrılanı kurt kapar diyerek daim iyilerle ve iyilerden olmak duası ile.

Gülşah HALİS

GÜZ'ÜN NEFESİ

Bir Ekim seheriyim şimdi
Ağustosun göğsümü ısıtan güneşi yok
Hayret sanki hep sıcak kalacaktı güneş, aldanmışım
Yaprakları bağrında yetiştığı ağacın dibine düşmüş
Onun toprağında yok olmaya niyet etmiş gönül rızasıyla
Sevdadan sarıya dönmüş yüzü

Bir Kasım da değilim hani,
Yok olmayı bilemiyorum daha
Dallar çıplak kalmadı
Üşütmedi beni ısıtan dallar
Kar düşmedi canıma
Ölüm beyaz mı bilmiyorum...

Mutlu toprağa karışacak yaprak kadar canım
Yeşilken ağaçta can bulmuştu
Ölürken yetiştığı yerde
Yok olurken var oluyor
Çok razı

Olan biteni anlamak zorunda değil
Anlatamadı konuşarak,
Anlaşılmak umudu yok dünyada,
Öyle ya sevilmedi burda
Bizi de "Sevmeyi Yaratın Sevsin",
Mezar taşıma öyle yazın diyor...
En iyisi susmak...

Rıza gösteriyor sevdıyla zikirle
Yok oluş yeni bir var oluş çünkü

Çünkü bunu akli anlamadı da kalbi biliyor yaprağın,
İlkbahar yağmurları onu dalda canlandırırken mutluydu
Sonbahar yağmuru, rüzgarıyla savurunca küsülür mü hiç ...
Sonbaharın da, ilkbaharın da damlalarının aynı değil mi sadece
Solarken dahi her şey ne kadar hayran oluyor insan izlerken renkleri,
doğayı

Doğum kadar doğumun yaklaşması güzelse
Ölüm kadar ölümün yaklaşması güzel demek ki
Sevene ayrılık yok

Ben ölsem de yine senin gölgende öleceğim
Sen dilerse yine bir yağmurla dirilt beni
Ya da istersen hiç elleme

Gölgen bana mezar olsa razıyım o güzel ölüme
Ölümler düğün gecesi aşıklara, ölümler sevgili

İlgın CENGİZ

SÖZCÜKLER BİR DÜNYA

Matbah: Yemek pişirilen yer yani mutfak.

Asitane: Farsçada “kapı eşiği, kapı dibi, eşik yanı” gibi anlamlara gelen âstan kelimesinden türetilmiş olup Türkçede âstâne veya âsitâne şeklinde telaffuz edilir. Bir diğer anlamı ise içerisinde tekke ve türbe bulunan büyük dergâh.

Ateş-baz: Ateşle oynayan anlamına gelen bu söz Mevlevilikte aşçı anlamında kullanılan bir terimdir.

Çerağ: Çerağ Farsça kökenlidir ve ilk anlamı kandildir. Kelimenin sözlük anlamı “yakılan ve ışık veren şeydir.” Osmanlı döneminde aydınlatma gereçlerinin tamamına çerağ denirdi. Mevleviler ışığı söndürmek yerine çerağı dinlendirmek tabirini kullanırdı. Kelimenin üçüncü anlamı ise alev ve ateştir.

Eyvallah: Allahaismarladık, hoşça kalın, teşekkür ederim, evet, öyle olsun gibi anlamlarda kullanılır.

Fahir: Şanlı, şerefli, onurlu. Övünen, iftihar eden.

İhvan: Yakın dostlar, yakın arkadaşlar. Aynı zamanda tasavvuf yolunu tutmaya veya tarikata girmeye karar veren yahut bir şeyhe bağlı bulunan kişi.

Niyaz: Dilek, yakarma, yalvarma, yakarış, dua.

Rıza: Memnun olmak, hoşnutluk, beğenmek, karşı çıkmamak gibi anlamlara gelmektedir. Tasavvufi mertebelerden biri olan rızâ makâmı, müminlerin ulaşmayı hedefledikleri Allah rızâsının anahtarlarından.

Betül YÜCETAŞ

MINİK ELLER İŞ BAŞINDA

SEMAZEN VİTRAY ETKİNLİĞİ

MALZEMELER

Siyah renk keçe
Renkli kağıtlar
Makas
Yapıştırıcı
A4 kağıdı
Semazen görseli

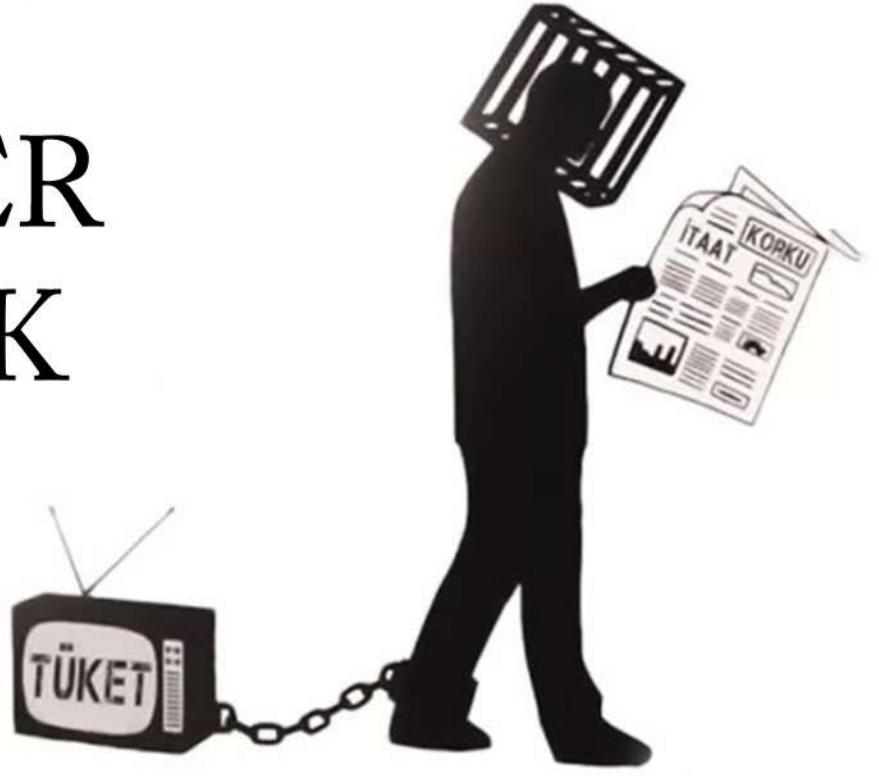
HAZIRLANIŞI

Çerçeve olarak belirlediğimiz şekli siyah renkli keçeden çıkartılır. Renkli kağıtlardan asimetrik şekillerde büyüklü küçüklü parçalar istenilen şekilde kesilir. Kesilen bu parçalar A4 kağıdına çerçeve boyutunda istenilen şekilde yapıştırılır. Hazırlanmış olduğumuz vitray çalışması üzerine siyah renkli çerçeve yapıştırılıp kenarlarından kesilir. Son olarak semazen görseli kenarlarından kesilip çalışmanın tam ortasına yapıştırılır. Semazen temalı vitray çalışmamız tamamlanmış olur.

Ayşegül SÜKÜT

POPÜLER KÖLELİK

Belirli bir topluma mensup olan kişilerin ortak değerlerle hayatlarını uyumlu bir şekilde yürütmelerine kültür denir. Bu değerler dil, din, sosyal hayat, gelenek-görenek ve sahip oldukları ortak paydalardır. İnsan topluluğu kültür ile var olur.

Popüler kültür, kelime anlamı olarak hızlı üretilen ve hızlı tüketilen değerler anlamına gelir. Popüler kültürde tek tipleştirme olgusu vardır. Aslında popüler kültür gerçek manada tüm kültürleri yok edip insanları tek bir kültürün kölesi yapmak isteyen bir akımdır diyebiliriz.

En yaygın popüler kültür kaynağı sosyal medyadır. Bu kültür son derece insanları hız ve hazzı odakladığını bu sebeple gerçek yaşamdan uzaklaştırarak sanal bir dünyaya sürüklediğini görüyoruz. İnsanlarda zaman yönetimi problemi, odak sorunu, tembellik ve isteksizlik gibi pek çok sosyal yaşamı olumsuz etkileyen sonuçlar doğurmaktadır. Gece ve gündüzlerini karıştırmış durumdadır. kolay elde edilebilir ama kıymetsizdir.

Popüler kültür alışıla, övgü ile beslenen kendini sürekli odak noktası olarak tutmaya çalışan bencil kişilikler oluşturuyor. Kendi çıkarına düşkün, empatiden yoksul yalnızlık psikolojisine bürünmüş insanlar büyütüyor.

Popüler kültür bizlere ürünleri sunarken, bu ürüne sahip olmazsanız alt sınıf sayılırsınız, saygınlığınızı korumak için bu ürüne sahip olmalısınız baskısı yapar. Bu yüzden tatile gittiğinizde, yan masanızda oturan insan her şeyi fotoğraflayıp, takipçileri ile paylaşır. Çünkü popüler bir mekanda, herkesin gittiği bir mekanda olduğunu göstermesi gerekiyor. Asla alt sınıfa ait biri değil ve bunu ispatlamalı. Onlar pek çok şeye sahip olan ama nefsine sahip olamadığı için kalabalıklar arasındaki yalnız kimsesizlerdir. Dünyevi refahın ve zevklerin içinde kaybolan ve tutunacak bir dal bulamayan bu yüzden de uyuşturucudan sapkın deneyimlere kadar bir yığın hastalığın pençesinde kıvranan insanlar popüler kültürün ürettiği yalnızlardır.

Oysaki insan haz peşinde koşan değil anlam peşinde koşan bir varlıktır. Çünkü insan öleceğini bilerek yaşayan tek canlıdır. Ölüm ve ölümden sonrasını yok gibi gösterip "bir daha mı geleceksin dünya ya" sloganları ile sadece dünyaya odaklı ve ölümü unutturan bir popüler kültür bu... dünyaya bir kez geldiğini ve konforunu düşünen mutlu olmak için canının is-tediğinin yapılması taraftarı olan bencil bir zihni-yete sahiptir. Bencillik ise mutluluğun en büyük düşmanıdır. Zira mutluluğun önündeki en büyük engel insanın kendini merkeze alarak yaşamasıdır

Popüler Kültürün kölesi olmamak için:

Kendi yerel değerlerimizi yaşayarak, evrenselleştirmek gerekiyor. Popüler kültürün dayattıklarının tam zıddını yaparak ilerlemek gerekiyor.

Psk. Dnş. Nigara ÖZAK

GÜNLÜK VİRD

“Yâ Rabbi! Niyet Ettim Günlük Virdimi Çekmeye” Denilerek niyet edilir.

«ÜÇ İHLÂS BİR FÂTİHA» okuduktan sonra aşağıdaki gibi bağışlama yapılır:

“YÂ RABBÎ! Peygamber Efendimiz (Sallâllâhu aleyhi ve sellem) Hazretleri'nin Ruhlarına ve Bütün Geçmiş Peygamber Efendilerimizin Ruhlarına, Cihâryâr-i Güzin Efendilerimiz; Ebûbekir-i Sıddîk, Ömerü'l-Fârûk, Osmân-ı Zinnûreyn, Aliyyü'l-Mürtezâ (Radiyallâhu Anhum) Hazretleri'nin Ruhlarına, Aşere-i Mübeşşere'nin, Evlâd-ı Rasûlullah, Zevce-i Rasûlullah, İmâm Hasan, İmâm Hüseyin, Yetmiş İki Şühedâ'nın, Şehîd-i Kerbelâ'nın ve Bütün Şühedâ'nın, Tüm Ashâb-ı Rasûlullah (Rıdvânullâhi Aleyhim Ecmaîn) Hazretleri'nin Ruhlarına, İmâmımız; İmâm-ı Âzam Ebû Hanîfe, İmâm Şâfiî, İmâm Mâlik, İmâm Hanbel (Rahmetullâhi Aleyhim) ve Bütün Mezhep İmâmları'nın Ruhlarına Hediye Eyledim, Vâsıl ve Hissedâr Eyle Yâ Rabbi!”

Sonra tekrar «ÜÇ İHLÂS BİR FATİHA» okuduktan sonra aşağıdaki gibi bağışlama yapmaya devam edilir:

“YÂ RABBÎ! Pirimiz Seyyid Abdülkâdir-i Geylânî, Seyyid Ahmed er-Rifâî, Seyyid Ahmed el-Bedevî, Seyyid İbrâhîm ed-Düssûkî, Şeyh Ebü'l-Hasan eş-Şâzelî, Şâh-ı Nakşibendî Muhammed Bahâeddîn, Şâh-ı Mevlânâ Celâleddîn-i Rûmî, Şâh-ı Hacı Bektâş-ı Velî, Şâh-ı Hacı Bayrâm-ı Velî, Mehmed Muhyiddîn Üftâde, Üveys el-Karanî, Muhyiddîn ibnü'l-Arabî, Niyâzî-i Mısırî (Kaddesallâhu Esrârahum Ecmaîn) ve Tüm Pîr Efendilerimizin Ruhlarına Hediye Eyledim, Vâsıl ve Hissedâr Eyle Yâ Rabbi!”

Sonra tekrar «ÜÇ İHLÂS BİR FATİHA» okuduktan sonra aşağıdaki gibi bağışlama yapmaya devam edilir:

“YÂ RABBİ! Geçmiş Üstadlarımızdan Abdürrahîm et-Tantâvî, Abdürrahîm en-Nişâvî, el-Hâc el-Hâfız Ebû Bekir-i Sıddîk-i Çorumî, Hacı Ali Haydar Efendi, el-Hâc Çorumlu Mustafa Anaç Efendi, Nevşehirli Hacı Abdullah Gürbüz Efendi, Kaçuni Dergâhı'nın, Kabbâşî Dergâhı'nın ve bütün geçmiş Mürşid-i Kâmillerin, Velîlerin, Evliyânın, Dervişlerin, Mü'minlerin Ruhlarına, Üstadımız Bayındırlı Hacı MUSTAFA ÖZBAĞ (Kaddesa'llâhü Sırrahü'l-Azîz) Efendi'nin Rûhâniyetine ve Yaşayan Bütün Mürşid-i Kâmillerin, Velîlerin, Evliyânın Rûhâniyetlerine, Bütün Derviş Kardeşlerimizin ve Ümmet-i Muhammed'in Rûhâniyetlerine, Turuk-i Aliyyeden ve Akraba-i Taallukâtımızdan Geçenlerin Ruhlarına Hediye Eyledim, Vâsıl ve Hissedâr Eyle Yâ Rabbi!”

Daha sonra aşağıdaki zikirler yapılır:

100 DEFA “SÜBHÂNALLAHİ VE Bİ-HAMDİHÎ, SÜBHÂNALLÂHİ'L-AZİM VE Bİ-HAMDİHÎ ESTAĞFİRULLÂH EL-AZÎM.”

100 DEFA “ALLAHÜMME SALLÎ ALÂ SEYYİDİNÂ MUHAMMEDİN VE ALÂ ÂLİ SEYYİDİNÂ MUHAMMEDİN VE SAHBİHİ VE SELLİM”

1001 DEFA “LÂ İLAHE İLLALLÂH”

(Tevhid en az 1001 defa, yetmiş bine kadar çoğaltılabilir.)

Okunabildiği kadar KUR'ÂN okunur, DUA edilir.

(Yukarıda târif edilen dersi günde en az bir sefer yapmak gerekir. Eğer daha fazla yapmak isterse sabah ve akşam yapılabilir. Daha da fazla yapmak isterse istediği kadar yapılabilir. Efdâl olanı az da olsa devamlı olmalıdır.)

Her sabah ve akşam namazından sonra dünya kelamı konuşmadan yedi kez “ALLAHÜMME ECİRNÎ MİNE'N-NÂR” ve yine yedi defa “HASBÜNALLÂHÜ ve Nİ'ME'L-VEKÎL” denilir.

Her namazdan sonra; normal namaz tesbihâtı:

33 DEFA “SÜBHÂNALLÂH”

33 DEFA “ELHAMDÜLİLLÂH”

33 DEFA “ALLAH-Ü EKBER”

1 DEFA “LÂ İLÂHE İLLALLÂHU VAHDEHU LÂ ŞERÎKE LEH, LEHÜ'L MÜLKÜ VE LEHÜ'L-HAMDÜ VE HÜVE ALÂ KÜLLİ ŞEY'İN KADÎR” dedikten sonra,

300 defa “LÂ İLAHE İLLALLÂH”

(Tevhid en az üç yüz defa, beş bine kadar çoğaltılabilir.)

Dua Edilir.

Dinini istismar edenler, dini geçim aracı yaptıysa
o kimse sapıktır.

Peygamber (sav) dini tebliğ ettiği için herhangi
bir ücret almamıştır hiçbir kimseden.

Zikredenlerin, nerde görölmüřtür dilendikleri?
İstemeyin, dilenmeyin.

Haydariniz, sarığınız, cübbeniz üzerinizdeyse dilenmeyin.
Örneđiniz Hz. Peygamber (sav) ise istemeyin,
dilenmeyin.

"İsteyen, dilenen kimsenin Allah'la bağı kopmuştur"
Allah'la bağını sıkı tut.

ÜSTAD MUSTAFA ÖZBAĞ